॥तैत्तिरीय संहिता॥ ॥काण्डम् ५॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

कामयेत गायत्रौंऽर्धयेति च सप्तवि शितश्च॥1॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूँत्यै चतुर्गृहीतेनं जुहोति चतुंष्पादः प्रश्नंः प्रशूनेवावं रुन्द्धे चतंस्रो दिशो दिख्ळेव प्रति तिष्ठति छन्दा एसे देवेभ्योऽपाँकामृत्र वोऽभागानि ह्व्यं वंख्य्याम् इति तेभ्यं एतचंतुर्गृहीतमधारयन् पुरोनुवाक्यांये याज्यांये देवतांये वषद्काराय यचंतुर्गृहीतं जुहोति छन्दा एस्येव तत्प्रींणाति तान्यंस्य प्रीतानि देवेभ्यो ह्व्यं वंहन्ति यं कामयेत [1]

पापीयान्थ्स्यादित्येकैकं तस्यं जुहुयादाहुंतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत् वसीयान्थ्स्यादिति सर्वाणि तस्यांनुद्रुत्यं जुहुयादाहुंत्यैवैनंम्भि क्रंमयति वसीयान्भवत्यथों यज्ञस्यैवैषाभिक्रांन्तिरेति वा एष

यंज्ञमुखादद्धा यौँऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाख्यंरा गायत्री गांयत्रः [2]

अग्निस्तेनैव यंज्ञमुखादृद्धां अग्नेर्देवतांयै नैत्यृष्टौ सांवित्राणि भवन्त्याहुंतिर्नवमी त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यांतयित यदि कामयेत छन्दा रेसि यज्ञयश्सेनांप्येयमित्यृचंमन कुर्याच्छन्दा रेस्येव यंज्ञयश्सेनांप्यिति यदि कामयेत यजनानं यज्ञयश्सेनांप्यिति यज्ञं रन्तमं कुर्याच्छनंमानमेव यंज्ञयश्सेनांप्यत्युचा स्तोम् समर्थ्येति [3]

आह् समृद्धौ चतुर्भिरभ्रिमा देत्ते चत्वारि छन्दार्शस् छन्दोभिरेव देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इत्याह् प्रसूत्या अग्निर्देवभ्यो निलायत् स वेणुम्प्राविशत्स एतामूतिमन् समंचर्द्यद्वेणौः सुषिर सुषिराभ्रिभवित सयोनित्वाय स यत्रयत्रावंस्तत्कृष्णमंभवत्कत्माषी भंवति स्पर्समृद्धा उभयतःख्ण्यूर्भवतीतश्चामुत्तश्चार्कस्यावंरुद्धौ व्याममात्री भवत्येतावद्दै पुरुषे वीर्यवीर्यसम्मिताऽपरिमिता भवत्यपरिमितस्यावंरुद्धौ यो वनस्पतीनाम्फलग्रिहः स एषां वीर्यावान्फलग्रिहविंणुंवेणवी भवति वीर्यस्यावंरुद्धौ॥ [4]

आह् पापीयानुद्रादेव येनाग्रं वृज्ञी वै सप्तदंश च॥2॥

व्यृंद्धं वा पृतद्यज्ञस्य यदंयजुष्केण क्रियतं इमामंगृभ्णत्रश्नाम् दंत्ते यज्ञंष्कृत्ये यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वंम्भि दंधाति रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचंष्टे युआधाः रासंभं युविमितिं गर्दभमसंत्येव गर्दभम्प्रतिं ष्ठापयित् तस्मादश्वांद्रद्भोऽसंत्तरो योगेयोगे त्वस्तंर्मित्यांह [5]

योगेयोग पुवैनं युङ्के वाजेवाजे हवामह् इत्याहात्रुं वै वाजोऽत्रमेवावं रुन्धे सर्खाय इन्द्रमूतय इत्याहेन्द्रियमेवावं रुन्धेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत् तम्प्रजापंतिरन्वंविन्दत्प्राजापत्योऽश्वे सम्भेर्त्यनुंवित्त्यै पापवस्यसं वा एतित्र्रियते यच्छ्रेयंसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान् [6]

ह्यश्वौद्धद्भोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्ये तस्माच्छ्रेया रेस्म्पापीयान्पश्चादन्वेति बहुर्वे भवंतो भातृंव्यो भवंतीव खलु वा एष यौऽग्निश्चिनुते वृज्यश्वः प्रतूर्वन्नेह्यंवृक्तामृन्नशंस्तीरित्यांह् वज्रेणैव पाप्मानम्भातृंव्यमवं क्रामित रुद्रस्य गाणंपत्यादित्यांह रौद्रा व पृशवो रुद्रादेव [7] पृश्चिर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा स्युजां स्हेत्यांह पूषा वा अध्वनाः संनेता समंध्ये पुरीषायतनो वा एष यद्ग्निरिङ्गिरसो वा एतमग्रे देवतानाः समंभरन्पृथिच्याः स्थस्थांद्ग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गिर्स्वदच्छेहीत्यांह सायंतनमेवैनं देवतांभिः सम्भरत्यग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गिर्स्वदच्छेम् इत्यांह येनं [8]

संगच्छेते वाजंमेवास्यं वृङ्के प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्यांहुरियं वै प्रजापंतिस्तस्यां एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निम्पुंरीष्यंमिङ्गर्स्वद्भरिष्याम् इति वल्मीकवपामुपं तिष्ठते साख्यादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भरत्यग्निम्पुंरीष् इत्यांह् येनं संगच्छंते वाजंमेवास्यं वृङ्केऽन्वग्निरुषसामग्रम्ं [9]

अख्यदित्याहानुंख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वंन आक्रम्यं वाजिन्पृथिवीमित्यांहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तंरया द्वाभ्यामा क्रंमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जांयन्ते द्यौस्ते पृष्ठम्पृंथिवी सूधस्थमित्यांहैभ्यो वा पृतं लोकभ्यः प्रजापंतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे वृज्ञी वा एष यदश्वी दुद्धिर्न्यतीद्द्यो भूयाल्लौंमीभरुभ्यादेन्त्यो यं द्विष्यात्तमेधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवैन र् स्तृणुते॥10॥

अन्थौं ऽध्वर्युर्मृहान्भविति त्रिष्टुभा तेजो वै गांयुत्री त्रयोंदश च॥ 3॥

उत्क्रामोदंक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रंमयित प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जांयन्तेऽप उपं सृजित यत्र वा आपं उपगच्छंन्ति तदोषंधयः प्रतिं तिष्ठन्त्योषंधीः प्रतितिष्ठंन्तीः पृशवोऽनु प्रतिं तिष्ठन्ति पृशून् यज्ञो यज्ञं यज्ञंमानो यज्ञंमानम्प्रजास्तस्माद्प उपं सृजिति प्रतिष्ठित्यै यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहुयाद्न्थौंऽध्वर्युः [11]

स्याद्रख्या रेसि यज्ञ र हेन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुहोति नान्धों ऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ र रख्या रेसि प्रन्ति जिघंम्यंग्निम्मनंसा घृतेनेत्यांह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति प्रतिख्यन्तम्भुवंनानि विश्वेत्यांह् सर्व् इ ह्यंष प्रत्यङ्ख्येति पृथुं तिर्श्चा वयंसा बृहन्तमित्याहाल्यो ह्यंष जातो महान् [12]

भवंति व्यचिष्ठमन्न रभसं विदानमित्याहान्नमेवास्मै

स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघिर्म् वर्चसा घृतेनेत्यांह तस्माद्यत्पुरुंषो मनंसाभिगच्छंति तद्वाचा वंदत्यर्ख्यसेत्यांह रख्यंसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वंणी अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्दधात्यपंचितिमान्भवित य एवं [13]

वेद मनंसा त्वै तामाप्तंमर्हित यामंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहोति मनस्वतीभ्यां जुहोत्याहुंत्योरास्यै द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै यज्ञमुखयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञश् रख्वाश्ंसि जिघाश्सन्त्येतर्हि खलु वा पृतद्यंज्ञमुखं यर्ह्यंनदाहुंतिरश्जुते परि लिखित रख्यंसामपंहत्यै तिसृभिः परि लिखित त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्माद्रख्याश्स्यपं हन्ति [14]

गायित्रया परि लिखित तेजो वै गांयत्री तेजंसैवैनम्परि गृह्णाति त्रिष्टभा परि लिखितीन्द्रियं वै त्रिष्टगिन्द्रियेणैवेनम् परि गृह्णात्यनुष्टभा परि लिखत्यनुष्टप्सर्वाणि छन्दा से परिभूः पर्याप्त्रे मध्यतोऽनुष्टभा वाग्वा अनुष्टुप्तस्मानमध्यतो वाचा वंदामो गायित्रया प्रथमया परि लिखत्यथानुष्टभाथं त्रिष्टभा तेजो वै गांयत्री यज्ञोऽनुष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुप्तेजंसा चैवेन्द्रियेणं

चोभ्यतों युज्ञम्परिं गृह्णाति॥ [15]

ऐव पुशूनितिं गृणाति होतुरितिं सुप्तविर्श्शतिश्च॥४॥

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इतिं खनित् प्रसूत्या अथों धूममेवैतेनं जनयित् ज्योतिंष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतींकृमित्यांह् ज्योतिंर्वेतेनं जनयित् सौंऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा अर्धर्चेनांशमयञ्छिवम्प्रजाभ्योऽहिर्ंसन्तमित्यांह प्रजाभ्ये एवेनरं शमयित् द्वाभ्यां खनित् प्रतिष्ठित्या अपाम्पृष्ठम्सीतिं पुष्करपूर्णमा [16]

ह्रत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पृष्करपूर्णः रूपेणैवैन्दा ह्रंरित पुष्करपूर्णन् सम्भरित योनिर्वा अग्नेः पृष्करपूर्णः सयोनिमेवाग्निः सम्भरित कृष्णाजिनेन् सम्भरित युज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञः सम्भरित यद्ग्राम्याणाम्पश्रूनां चर्मणा सम्भरद्ग्राम्यान्पश्रूञ्छुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन् सम्भरत्यार्ण्य पृशून् [17]

शुचार्पयित् तस्माँथ्समावंत्पशूनाम्प्रजायंमानानामार्ण्याः पृशवः कनीयाः सः शुचा ह्यंता लोमृतः सम्भंरत्यतो ह्यंस्य मेध्यंङ्कृष्णाजिनं चे पुष्करपृणं च सः स्तृंणातीयं वै कृष्णाजिनम्सौ पुष्करपूर्णमाभ्यामेवेनंमुभ्यतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् तमथुर्वान्वंपश्यदर्थवा त्वा प्रथमो निरंमन्थदग्न इति [18]

आह् य एवैनंमन्वपंश्यत्तेनेवेन् सम्भंरित त्वामंग्रे पुष्करादधीत्यांह पुष्करपूर्णे ह्येन्मुपंश्रित्मिविन्दत्तमं त्वा द्ध्यङ्कृषिरित्यांह द्ध्यङ्का आंथर्वणस्तेजस्व्यांसीत्तेजं एवास्मिन्दधाति तमं त्वा पाथ्यो वृषेत्यांह पूर्वमेवोदितमुत्तंरेणारि गृंणाति [19]

चत्सृभिः सम्भंरित चत्वारि छन्दा स्मि छन्दोंभिरेव गांयत्रीभिर्बाह्मणस्यं गायत्रो हि बाह्मणस्त्रिष्टग्भी राजन्यंस्य

चृत्सृभिः सम्भरति चृत्वारि छन्दाशसे छन्दाभिरेव गांयत्रीभिर्बाह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्बिष्टुग्भी राजन्यंस्य त्रैष्टुंभो हि राजन्यों यं कामयेत् वसीयान्थ्स्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भरेतेजंश्चैवास्मां इन्द्रियं चं समीची दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तश् सम्भरति सीदं होत्रित्यांह देवतां एवास्मै सश् सांदयित् नि होतेतिं मनुष्यान्थ्सश् सीद्स्वेति वयाश्सि जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे अह्यामित्यांह देवमनुष्यानेवास्मै सश्संत्रान्य जनयित॥ [20] अस्त्वनुष्टुर्बसि सादयृत्यारूढुः पत्वेति गर्भमुसौ मोदध्वं द्विचेत्वारि॰शच॥5॥

कूरिमेव वा अस्या एतत्करोति यत्खनंत्यप उपं सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै शुचरं शमयित सं ते वायुर्मात्तिश्वां दधात्वित्यांह प्राणो वै वायुः प्राणेनैवास्यैं प्राणर सं देधाति सं ते वायुरित्याह तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मैं च देवि वर्षंडस्तु [21]

तुभ्यमित्यांह् षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यद्वंषद्भुर्याद्रख्या १सि यज्ञ १ हंन्युर्विडित्यांह प्रोख्यंमेव वषंद्भरोति नास्यं यातयांमा वषद्भारो भवंति न यज्ञ १ रख्या १सि प्रन्ति सुजांतो ज्योतिषा सहेत्यंनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप् [22]

सर्वाणि छन्दा रेसि छन्दा रेसि खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनं तन्वा परि दधाति वेदंको वासो भवति य एवं वेदं वारुणो वा अग्निरुपंनद्ध उदं तिष्ठ स्वध्वरोध्वं ऊ षु णं ऊतय इति सावित्रीभ्यामुत्तिष्ठति सवितृप्रंसूत एवास्योध्वां वंरुणमेनिम्थ्सृंजित द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै स जातो गर्भो असि [23]

रोदंस्योरित्यांहेमे वै रोदंसी तयोंरेष गर्भी यद्ग्निस्तस्मांदेवम् चारुर्विभृत ओषंधीष्वित्यांह यदा ह्येतं विभर्न्त्यथ् चारुंतरो भवंति प्र मातृभ्यो अधि कनिंऋदद्गा इत्याहौषंधयो वा अस्य मातर्स्ताभ्यं एवैन्म्प्र च्यांवयति स्थिरो भंव वीड्वंङ्ग इतिं गर्दभ आ सांदयति [24]

सं नंह्यत्येवैनंमृतयां स्थेम्ने गंर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभः पंशूनाम्भारभारितमो गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो ऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मेंद्यत्यन्नुः ह्येनेनार्कः सम्भरित गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो द्विरेताः सन्किनेष्ठम्पशूनाम्प्र जायतेऽग्निर्ह्यस्य योनिं निर्दहंति प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः [25]

स ईंश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहेः शिवो भेव प्रजाभ्य इत्यांह प्रजाभ्यं एवैन शमयित मानुंषीभ्यस्त्वमंिक्षर् इत्यांह मान्व्यों हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिंख्यम्मा वनस्पतीनित्यांहैभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयित् प्रेतुं वाजी किनंकदित्यांह वाजी ह्यंष नानंदद्रासंभः पत्वेतिं [26] आह् रासंभ इति ह्यंतमृष्योऽवंदन्भरंत्रश्निम्प्रंशिष्यंमित्यांहाश्चिष भरंति मा पाद्यायुंषः पुरेत्याहायुंरेवास्मिन्दधाति तस्मांद्रद्भः सर्वमायुंरेति तस्मांद्रद्भे पुरायुंषः प्रमीते विभ्यति वृषाग्निं वृषंणम्भर्नित्यांह वृषा ह्यंष वृषाग्निर्पां गर्भम् [27]

समुद्रियमित्यांहापा होष गर्भी यद्ग्निरम् आ यांहि वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामम् आ यांहि वीतय इति यदाहानयों लोकयोवींत्यै प्रच्युंतो वा एष आयतंनादगंतः प्रतिष्ठा स् एतर्ह्यां खूर्युं च यजंमानं च ध्यायत्यृत स् सत्यमित्यांहेयं वा ऋतम्सौ [28]

स्त्यम्नयोरेवैन्म्प्रति ष्ठापयति नार्तिमार्च्छ्रत्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष यजमानम्भ्यैति यदग्निरुपंनद्ध ओषंधयः प्रति गृह्णीताग्निमेतमित्यांह् शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीरित्यांह् रख्यंसामपंहत्यै निषीदंत्रो अपं दुर्मति १ हंनदित्यांह् प्रतिष्ठित्या ओषंधयः प्रति मोदध्वम् [29]

पुनमित्याहौषंधयो वा अग्नेर्भागधेयन्ताभिरेवैन् र् समर्धयित पुष्पांवतीः सुपिप्पुला इत्यांह् तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्त्ययं वो गर्भ ऋत्वियः प्रत्न स्यस्थमासंद्वित्यांह् याभ्यं एवैनंम्प्रच्यावयंति तास्वेवैनम्प्रतिं ष्ठापयति द्वाभ्यांमुपावंहरति प्रतिष्ठित्य॥।301

तेनैव लोमंभिः समेते अभिचरंत एकंविरशतिश्च॥६॥

वारुणो वा अग्निरुपंनद्धो वि पाजसेति वि स्रंश्सयित सिवतृप्रंसूत एवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृंजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुचरं शमयित तिसृभिरुपं सृजित त्रिवृद्धा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुचरं शमयित मित्रः स्थ्सुज्यं पृथिवीमित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव [31]

पृन् सर सृंजिति शान्त्यै यद्ग्राम्याणाम्पात्राणां कृपातैः सरस्जेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचापंयेदर्मकपातैः सरस्जित्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचापंयिति शर्कराभिः सर सृंजिति धृत्या अथो शृंत्वायांजलोमैः सरस्जित्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्जा प्रिययैवैनं तनुवा सरस्जित्यथो तेजंसा कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सम् [32] सृजिति यज्ञो वै कृष्णाजिनय्यँज्ञेनैव यज्ञर सर सृंजित

रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समभरन्ताभिरेवैन् सम्भरित मुखस्य शिरोऽसीत्याह यज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मादेवमाह यज्ञस्यं पदे स्थ इत्याह यज्ञस्य ह्यंते [33]

पदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छत्यन्वन्यैर्मन्नयते मिथुनत्वाय त्र्युंद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै छन्दोंभिः करोति वीर्यं वै छन्दा रसि वीर्येणैवैनां करोति यर्जुषा बिलं करोति व्यावृत्त्या इयतीं करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितान्द्विस्तनां करोति द्यावांपृथिव्योदीहांय चतुं स्तनां करोति पश्नां दोहायाष्टास्तनां करोति छन्दंसां दोहाय नवांश्रिमभिचर्रतः कुर्यात्रिवृतंमेव वज्र र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्यैं कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दंधाति देवतां स्वेवैनाम्प्रतिं ष्ठापयति॥ [34]

आहु देवानां वै पत्नीः पृणेषा षद्वं॥7॥

स्प्तिभिर्धूपयित स्प्त वै शीर्ष्णयाः प्राणाः शिरं एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्यं प्राणान्दंधाति तस्माध्सप्त शीर्षन्प्राणा अश्वश्केनं धूपयित प्राजापृत्यो वा अश्वंः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्यांहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अर्श्वरंकाराय न हि स्वः स्व॰ हिनस्तिं देवानां त्वा पत्नीरित्यांह देवानाम् [35]

वा एताम्पत्नयोऽग्रेंऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्यांह विद्या वे धिषणां विद्याभिरेवैनांम्भीन्द्धे ग्रास्त्वेत्यांह छन्दा श्रेसि वे ग्राष्ट्यन्दोंभिरेवैना श्रेपयित वर्क्तत्रयस्त्वेत्यांह होत्रा वे वर्क्तत्रयो होत्रांभिरेवैनाम्पचिति जनयस्त्वेत्यांह देवानां वे पत्नीः [36]

जन्यस्ताभिरेवैनाम्पचिति षङ्किः पंचिति षङ्का ऋतवं ऋतुभिरेवैनाम्पचिति द्विः पचन्त्वित्यांह तस्माद्धिः संवथ्सरस्यं सस्यम्पंच्यते वारुण्युंखाभीद्धां मैत्रियोपैति शान्त्ये देवस्त्वां सिवतोद्वंपत्वित्यांह सिवतृप्रंसूत एवैनाम्ब्रह्मणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश् आ पृण [37]

इत्यांह् तस्मांद्गिः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृह्ती भंवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्यांह् प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्र-मनौच्छृण्णमा च्छृणत्ति देवत्राकंरजख्यीरेणा च्छृणत्ति पर्मं वा पुतत्पयो यदंजख्बीरम्पंरमेणैवैनाम्पयसा च्छृंणत्ति यजुंषा व्यावृत्त्यै छन्दोभिरा च्छृंणत्ति छन्दोभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दा स्या च्छृंणत्ति॥ [38]

यावंन्तोऽस्य मुखुतश्चित्यंस्य वर्धयत्यादित्यौऽष्टाविर्शितश्च॥८॥

एकंविश्शत्या माषैंः पुरुषशीर्षमच्छैंत्यमेध्या वै मार्षा अमेध्यम्पुरुषशीर्षममेध्येरेवास्यांमेध्यं निरवदाय मेध्यं कृत्वा हंर्त्येकंविश्शतिर्भवन्त्येकविश्शो वै पुरुषः पुरुषस्यास्य व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरंमेध्यं यत्पुरुषशीर्षश् संप्तधा विर्वृण्णां वल्मीकवपाम्प्रति नि दंधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणैरेवैन्थ्समंध्यति मेध्यत्वाय यार्वन्तः [39]

वै मृत्युबंन्धवस्तेषां यम आधिपत्यम्परीयाय यमगाथाभिः परि गायति यमादेवैनंद्वङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनंश्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्रायंते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्कें ऽग्निभ्यंः पृशूना लंभते कामा वा अग्नयः कामानेवावं रुन्दे यत्पृशूत्रालभेतानंवरुद्धा अस्य [40]

प्शर्वः स्युर्यत्पर्यभिकृतानुथ्सृजेद्यंज्ञवेशृसं कुर्याद्यथ्स ईस्थाप

शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभंते तेनैव पृशूनवं रुन्द्धे यत्पर्यप्रिकृतानुथ्सृजितं शीर्ष्णामयातयामत्वाय प्राजापृत्येन सङ् स्थापयित यज्ञो व प्रजापंतिर्यज्ञ एव यज्ञम्प्रति ष्ठापयित प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एता आप्रीरंपश्यत्ताभिर्वे स मुंखतः [41]

आत्मानमाप्रीणीत् यदेता आप्रियो भवंन्ति यज्ञो व

प्रजापतिर्यज्ञमेवैताभिम्खत आ प्रीणात्यपंरिमितछन्दसो भवन्त्यपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां ऊनातिरिक्ता मिथुनाः प्रजात्यै लोमशं वै नामैतच्छन्दंः प्रजापंतेः प्रशवी लोमशाः पशूनेवावं रुन्द्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्यग्नौ चित्यै क्रियन्ते तस्मदिता अग्नेश्चित्यंस्य [42] भवन्त्येकंवि शाति श्रामिधेनी रन्वांह रुग्वा एंकवि श्रो रुचंमेव गंच्छत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकवि १ शश्चतुं वि १ शतिम चतुंर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निर्वैश्वानरः सांख्यादेव वैश्वानरमवं रुन्द्वे परांचीरन्वांह परांङिव हि सुंवर्गो लोकः समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समांभिरेवाग्निं वंधयति [43]

ऋतुभिः संवथ्सरिवंश्वा आ भांहि प्रदिशः पृथिव्या इत्यांह् तस्मांदिग्नः सर्वा दिशोऽनु वि भांति प्रत्यौहतामश्विनां मृत्युमंस्मादित्यांह मृत्युमेवास्मादपं नुदत्युद्धयं तमंसस्परीत्यांह् पाप्मा वै तमः पाप्मानंमेवास्मादपं हुन्त्यगंन्म ज्योतिंश्त्तममित्यांहासौ वा आंदित्यो ज्योतिंश्त्तममादित्यस्यैव सायुंज्यं गच्छिति न संवथ्सरितंष्ठिति नास्य श्रीस्तिष्ठिति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिंष्मतीमृत्तमामन्वांह् ज्योतिरेवास्मां उपरिष्ठाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै॥ [44]

प्रजापंतिर्ऋच्छेत्स्वामेवात्रं तेर्जसा चतुंस्त्रि×शच॥९॥

षृङ्गिदींख्ययति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीख्ययति स्प्तभिदींख्ययति स्प्त छन्दां सि छन्दों भिरेवैनं दीख्ययति विश्वं देवस्यं नेतुरित्यं नुष्ठभौत्तमयां जुहोति वाग्वा अनुष्ठप्तस्मात्प्राणानां वागुंत्तमैकंस्माद्ख्यरादनां प्तम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचो ऽनां मं तन्मं नुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः [45]

प्रजापंतेरास्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना ए सृष्ट्यै यदुर्चिषि प्रवृञ्याद्भूतमवं रुन्धीत् यदङ्गारेषु भिवष्यदङ्गारेषु प्र वृंणिक्ति भिवष्यदेवावं रुन्दे भिवष्यद्धि भूयों भूताद्वाभ्याम्प्र वृंणिक्ति द्विपाद्यज्ञमानः प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मणा वा एषा यजुंषा सम्भृता यदुखा सा यद्भिद्येतार्तिमार्च्छेंत् [46]

यजंमानो हुन्येतांस्य यज्ञो मित्रैतामुखां त्पेत्यांहु ब्रह्म वै मित्रो ब्रह्मंत्रेवैनाम्प्रतिं ष्ठापयति नार्तिमार्च्छति यजंमानो नास्य यज्ञो हंन्यते यदि भिद्यंत तैरेव कृपालैः स॰ सृंजेत्सैव ततः प्रायंश्चित्तियों गृतश्रीः स्यान्मंथित्वा तस्यावं दध्याद्भूतो वा एष स स्वां [47]

देवतामुपैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेथ्स एव तस्य स्यादतो होष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम् भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृंव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यतस्तस्याहृत्यावं दध्याथ्साख्वादेवास्मै भ्रातृंव्यं जनयत्यम्बरीषा- दन्नंकामस्यावं दध्यादम्बरीषे वा अन्नम्भियते सयोन्येवान्नम् [48]

अवं रुन्द्धे मुञ्जानवं दधात्यूर्ग्वे मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् स क्रुंमुकम्प्राविंशत् कुमुकमवं दधाति यदेवास्य तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यंम् प्रियेणैवैनं धाम्रा समर्धयत्यथो तेजंसा [49]

वैकंकतीमा दंधाति भा एवावं रुन्छे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सीद त्वम्मातुर्स्या उपस्थ इतिं तिसुभिंजातमुपं तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वंव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथौं प्राणानेवात्मन्धंत्ते॥ [50]

रख्या ५ स्यौदुंम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्जतुंर्वि ५ शतिश्च॥ 10॥

न हं स्म वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहित् तदंस्मे प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदंग्ने यानि कानि चेतिं समिधमा दंधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयित सर्वमस्म स्वदते य एवं वेदौदुंम्बरीमा दंधात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधाति प्रजापंतिरिग्निमंसृजत् तर सृष्टर रख्वारंसि [51]

अजिघा १ सन्थ्स एतद्रां ख्योघ्रमंपश्यत्तेन वै स रख्या १ स्यपाहत यद्रां ख्योघ्रम्भवंत्यग्नेरेव तेनं जाताद्रख्या १ स्यपं हन्त्याश्वंत्थीमा दंधात्यश्वत्थो वै वनस्पतीना १ सपत्नसाहो विजित्यै वैकंङ्कतीमा दंधाति भा एवावं रुन्द्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै स १ शितम्मे ब्रह्मोदंषाम्बाहू अंतिरिमत्युंत्तमे औदुंम्बरी [52]

वाच्यति ब्रह्मंणैव ख्यत्र स श्र्यंति ख्यत्रेण ब्रह्म तस्मौद्वाह्मणो राजन्यंवानत्यन्यम्ब्रौह्मणं तस्मौद्राजन्यौ ब्राह्मणवानत्यन्य राजन्यंम्मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्मृत् हिरंण्य रुक्ममन्तंरम्प्रति मुश्चतेऽमृतंमेव मृत्योरन्तर्धत्त एकंवि शतिनिर्बाधो भवत्येकंवि शतिवै देवलोका द्वादंश् मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्यः [53]

पुक्वि श्रा पुतावंन्तो वै देवलोकास्तेभ्यं पुव भातृं व्यम्नतरेति निर्बाधेर्वे देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत् तन्निर्बाधानां निर्बाधत्वन्निर्बाधी भंवति भातृं व्यानेव निर्बाध कुंरुते सावित्रिया प्रति मुश्चते प्रसूत्ये नक्तोषासेत्युत्तं रयाहोरात्राभ्यां- मेवैन् मुद्यंच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्यांह प्राणा वै देवा द्रविणोदा अंहोरात्राभ्यां मेवैनं मुद्यत्यं [54]

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुञ्जते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जांयन्ते कृष्णाजिनमुत्तंरन्तेजो वै हिरंण्यम्ब्रह्मं कृष्णाजिनन्तेजंसा चैवैनम्ब्रह्मंणा चोभ्यतः परिं गृह्णाति षडुंद्याम शिक्यंम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैन्मुद्यंच्छते यद्वादंशोद्याम संवथ्सरेणैव मौअम्भंवृत्यूर्ग्वे मुआं ऊर्जेवैन् समंध्यति सुपूर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवें ख्यते रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचंष्टे दिवं गच्छ सुवं प्तेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गंमयति॥ [55]

अग्निष्ट्वां वामश्वो द्विचंत्वारिश्शच॥11॥

सिद्धो अञ्जन्कृदंरम्मतीनां घृतमंग्ने मधुमृत्पिन्वंमानः। वाजी वहंन्वाजिनं जातवेदो देवानां विख्य प्रियमा स्थस्थम्। घृतेनाञ्जन्थसम्पूथो देवयानांन्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनुं त्वा सप्ते प्रदिशंः सचन्ता स्वधाम्स्मे यजंमानाय धेहि। ईड्यश्चास्मि वन्द्यंश्च वाजिन्नाशुश्चास्मि मध्यंश्च सप्ते। अग्निष्ट्वां [56]

देवैर्वसुंभिः स्जोषाः प्रीतं वहिं वहत् जातवेदाः।
स्तीर्णम्बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानम्पृथिव्याम्।
देवेभिर्युक्तमदितिः स्जोषाः स्योनं कृण्वाना सुंविते देधातु।
एता उं वः सुभगां विश्वरूपा वि पख्योभिः श्रयमाणा उदातैः।
ऋष्वाः स्तीः क्वषः शुम्भमाना द्वारो देवीः सुप्रायणा

भंवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुर्खं यज्ञानांमभि संविदाने। उषासां वाम् [57]

सृहिर्ण्ये सृंशिल्पे ऋतस्य योनांविह सांदयामि। प्रथमा वार्ं सर्थिनां सुवर्णां देवौ पश्यंन्तौ भुवंनािन विश्वां। अपिप्रयं चोदंना वाम्मिमाना होतांरा ज्योतिः प्रदिशां दिशन्तां। आदित्यैनीं भारती वष्टु यज्ञं सरंस्वती सह रुद्रैने आवीत्। इडोपंहृता वसुंभिः स्जोषां यज्ञं नों देवीर्मृतेषु धत्त। त्वष्टां वीरं देवकांमं जजान त्वष्टुरवां जायत आशुरश्वंः। [58]

त्वष्टेदं विश्वम्भुवंनं जजान बहोः कर्तारंमिह यंख्यि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समंक्त उपं देवा र्ऋतुशः पार्थं एतु। वनस्पतिर्देवलोकम्प्रजानन्नग्निनां ह्व्या स्वंदितानिं वख्यत्। प्रजापंतेस्तपंसा वावृधानः सद्यो जातो दंधिषे यज्ञमंग्ने। स्वाहांकृतेन ह्विषां पुरोगा याहि साध्या ह्विरंदन्तु देवाः॥ [59]

विष्णुंमुखा अत्रंपते यावंती वि वै पुरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्मं जज्ञानः स्वयमातृष्णामेषां वै पुशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादंश॥12॥ विष्णुंमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृष्णाविष्रूचीनांनि गायत्री चतुंष्पष्टिः॥64॥

विष्णुंमुखास्तनुवें भुवत्॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पञ्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

सृष्टोईऽभ्येंतयां भवति सद्वंत्युपतिष्ठंते द्विचंत्वारि श्राच॥1॥

विष्णुंमुखा वै देवाश्छन्दोंभिरिमाल्लाँकानंनपज्ययम्भ्यंजयन् यद्विष्णुक्रमान्क्रमंते विष्णुरेव भूत्वा यजंमान्श्छन्दोंभिरिमाल्लाँक जंयित विष्णोः क्रमोंऽस्यभिमातिहेत्यांह गायत्री वै पृथिवी त्रैष्ठुंभम्नतिरंख्यम् जागंती द्यौरानुंष्टुभीर्दिश्श्छन्दोंभिरेवेमाल्लाँका यथापूर्वम्भि जंयित प्रजापंतिरिग्नमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः [1]

पर्राङ्केत्तमेतयान्वैदर्मन्दिति तया वै सौंऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्द्ध यदेताम्नवाहाग्नेरेवैतयां प्रियं धामावं रुन्द्ध ईश्वरो वा एष परांड्कदघो यो विंष्णुक्रमान्क्रमंते चत्सृभिरा वर्तते चत्वारि छन्दार्शसे छन्दार्शसे खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रियामेवास्यं तनुवंमभि [2] पूर्यावंतिते दिख्यणा पूर्यावंतिते स्वमेव वीर्यमनुं पूर्यावंतिते तस्माद्दिख्यणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृत्मनुं पूर्यावंतिते शुनःशेपमाजींगर्तिं वर्रणोऽगृह्णात्म पुताबाँरुणीमंपश्यत्तया व स आत्मानं वरुणपाशादमुश्रद्धरुणो वा एतं गृह्णाति य उखाम्प्रतिमुश्रत् उद्तमं वरुण पाशंमस्मदित्यांहात्मानंमेवेतयां [3]

व्रुण्पाशान्म्ंश्रुत्या त्वांहार्ष्मित्याहा ह्यंन् हरंति ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचितिरित्यांह प्रतिष्ठित्ये विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वत्यांह विशेवेन् समर्धयत्यस्मित्राष्ट्रमिधं श्रयेत्यांह राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकर्यं कामयेत राष्ट्र स्यादिति तम्मनंसा ध्यायेद्राष्ट्रमेव भंवति [4]

अग्रे बृहन्नुषसांमूर्ध्वो अंस्थादित्याहाग्रंमेवेन समानानां करोति निर्जिग्मवान्तमंस इत्यांह तमं एवास्मादपं हिन्त ज्योतिषागादित्यांह ज्योतिरेवास्मिन्दधाति चत्सृभिः सादयति चत्वारि छन्दा सि छन्दोभिरेवातिछन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा वर्ष्मैवेन समानानां करोति सद्वेती [5]

भ्वति स्त्वमेवैनं गमयित वाथ्सप्रेणोपं तिष्ठत एतेन् वै वंथ्सप्रीभीलन्दनौँऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्द्वाग्नेरेवैतेनं प्रियं धामावं रुन्द्व एकाद्शम्भंवत्येक्धैव यजंमाने वीर्यं दधाति स्तोमेन् वै देवा अस्मिल्लांक आधुवञ्छन्दोभिर्मुष्मिन्स्तोमंस्येव् खलु वा एतद्रूपं यद्वांथ्सप्रम्यद्वांथ्सप्रेणोपितिष्ठते [6]

ड्ममेव तेनं लोकम्भि जंयित यिद्वंष्णुक्रमान्क्रमंतेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयित पूर्वेद्युः प्र क्रांमत्युत्तरेद्युरुपं तिष्ठते तस्माद्योगेऽन्यासाम्प्रजानाम्मनः ख्येमेऽन्यासान्तस्माद्यायावरः ख्येम्यस्येशे तस्माद्यायावरः ख्येम्यम्ध्यवंस्यित मुष्टी करोति वार्चं यच्छति यज्ञस्य धृत्यै॥ [7]

वै विश्वें देवा ज्योतिंष्मानपंचिततमौ त्रिवृद्वा आंदित्या द्विचंत्वारिश्शच॥2॥

अन्नप्तेऽन्नंस्य नो देहीत्यांहाग्निर्वा अन्नपितः स पुवास्मा अन्नम्प्र येच्छत्यनमीवस्यं शुष्मिण् इत्यांहायख्य्मस्येति वावैतदांह् प्र प्रदातारं तारिष् ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद् इत्यांहाशिषंमेवेतामा शांस्त उदं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः [8] प्राणेरेवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां एवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवैन् समर्थयित चत्सृभिरा सांदयित चत्वारि छन्दां सि छन्दोंभिरेवातिंच्छन्दसोत्तमया वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितंच्छन्दा वर्ष्मैवैन समानानां करोति सद्वंती भवति सत्त्वमेवैनं गमयित प्रेदंग्ने ज्योतिंष्मान् [9]

याहीत्यांह् ज्योतिंरेवास्मिन्दधाति तनुवा वा एष हिनस्ति य हिनस्ति मा हि सीस्तनुवा प्रजा इत्याह प्रजाभ्य एवेन श्रमयित रख्या हिसे वा एतद्यज्ञ श्रमचन्ते यदनं उथ्मर्ज्त्यक्रेन्द्दित्यन्वांह् रख्यंसामपंहत्या अनंसा वहन्त्यपंचितिमेवास्मिन्दधाति तस्मादन्स्वी चं र्थी चार्तिथीनामपंचिततमौ [10]

अपंचितिमान्भवति य एवं वेदं स्मिधाऽग्निं दुंवस्यतेतिं घृतानुष्कितामवंसिते स्मिध्मा दंधाति यथातिंथय आगंताय स्पिष्वंदातिथ्यं क्रियतें तादृगेव तद्गांयित्रया ब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुभां राजन्यंस्य त्रैष्टुंभो हि रांजन्यौंऽप्सु भस्म प्र वेशयत्यप्सुयोनिर्वा अग्निः स्वामेवेनं योनिं गमयति तिसृभिः प्र वेशयति त्रिवृद्दे [11]

अग्निर्यावांनेवाग्निस्तम्प्रंतिष्ठां गंमयति परा वा एषोंऽग्निं वंपति योंऽप्सु भस्मं प्रवेशयंति ज्योतिष्मतीभ्यामवं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधाति द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्यै परा वा एष प्रजाम्पशून् वंपति योंऽप्सु भस्मं प्रवेशयंति पुनंरूर्जा सह रय्येति पुनंरुदैति प्रजामेव प्शूनात्मन्धंते पुनंस्त्वादित्याः [12]

रुद्रा वसंवः सिमंन्धतामित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समैन्धत ताभिरेवैन् सिमंन्द्धे बोधा स बोधीत्युपं तिष्ठते बोधयंत्येवैन्नतस्माध्सुस्वा प्रजाः प्र बुंध्यन्ते यथास्थानमुपं तिष्ठते तस्माँ द्यथास्थानम्पशवः पुनरेत्योपं तिष्ठन्ते॥ [13]

अुद्धवुसाययंति होतिद्विश्वामित्रस्यादधत् द्वे लोकस्यं लोकेषुं सप्तचेत्वारि॰शच॥३॥

यावंती वै पृथिवी तस्यै यम आधिपत्यम्परीयाय् यो वै यमं देवयजंनम्स्या अनिर्याच्याग्निं चिंनुते यमायैन् स चिंनुतेऽपेतेत्यध्यवंसाययित यममेव देवयजंनम्स्यै निर्याच्यात्मनेऽग्निं चिंनुत इष्वग्रेण् वा अस्या अनांमृतिमेच्छन्तो नाविंन्दन्ते देवा एतद्यजुंरपश्यन्नपेतेति यदेतेनांध्यवसाययंति [14] अनामृत एवाग्निं चिनुत् उद्धेन्ति यदेवास्यां अमेध्यं तदपं हन्त्यपोऽवोंख्यति शान्त्यै सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेवैंश्वान्रस्यं रूपः रूपेणैव वैंश्वान्रमवं रुन्द्व ऊषान्नि वंपति पृष्टिर्वा एषा प्रजनेनं यदूषाः पृष्ट्यांमेव प्रजनेनेऽग्निं

चिंनुतेऽथों संज्ञानं एव संज्ञान् ह्यंतत् [15]

पशूनां यदूषा द्यावांपृथिवी सहास्तान्ते विंयती
अंब्रूतामस्त्वेव नौं सह यज्ञियमिति यद्मुष्यां यज्ञियमासीत्तदस्य
ऊषां अभवन् यदस्या यज्ञियमासीत्तदमुष्यांमदधात्तददश्चन्द्रमंस्

चिनुतेऽय सो अग्निरिति विश्वामित्रस्य [16] सूक्तम्भवत्येतेन वै विश्वामित्रोऽग्नेः प्रियं धामावांरुन्द्वाग्नेरेवैते प्रियं धामावं रुन्द्वे छन्दोभिर्वे देवाः सुवर्गं लोकमाय्श्रतस्रः

कृष्णमूषाँन्निवपंत्रदो ध्यांयेद्यावांपृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निं

प्रियं धामावं रुन्धे छन्दोभिवे देवाः सुवर्गे लोकमायश्चतंस्रः प्राचीरुपं दधाति चत्वारि छन्दांश्सि छन्दोभिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति तेषा १ सुवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्रीयन्त ते द्वे पुरस्तांथ्समीची उपादधत् द्वे [17]

पृश्चाथ्समीची ताभिवें ते दिशों ऽदः हुन् यद्वे पुरस्तांथ्समीचीं उपदर्धाति द्वे पृश्चाथ्समीचीं दिशां विधृत्या अथों पृशवों वै छन्दा रेसि पशूनेवास्मैं सुमीचों दधात्यृष्टावुपं दधात्यृष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तं चिनुतेऽष्टावुपं दधात्यृष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्री सुंवृगं लोकमञ्जंसा वेद सुवर्गस्यं लोकस्यं [18]

प्रज्ञांत्ये त्रयोदश लोकम्पृणा उपं दधात्येकंविश्शितः सम्पंद्यन्ते प्रतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठा गार्हंपत्य एकविश्शस्यैव प्रतिष्ठां गार्हंपत्यमनु प्रति तिष्ठति प्रत्यग्निं चिक्यानस्तिष्ठति य एवं वेद पर्श्वचितीकं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः पाङ्को यज्ञः पाङ्काः पश्चवो यज्ञमेव पशूनवं रुन्द्वे त्रिचितीकं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रयं इमे लोका एष्वेव लोकेषुं [19]

प्रतिं तिष्ठत्येकंचितीकं चिन्वीत तृतीयंं चिन्वान एंक्धा वै सुंवर्गो लोक एंक्वृतैव सुंवर्गं लोकमेति पुरीषेणाभ्यूहिति तस्मान्मा सेनास्थिं छन्नन्न दुश्चर्मा भवति य एवं वेद पश्च चित्रयो भवन्ति पुश्चिमेः पुरीषेरभ्यूहिति दश् सम्पंद्यन्ते दशांख्यरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति॥ [20]

ऋतुभिरेषा परांची्रुपाष्टाचंत्वारि शच॥४॥

वि वा एतौ द्विषाते यश्चं पुराग्निर्यश्चोखाया समितिमितिं चत्सिमिः सं नि वंपति चत्वारि छन्दा सि छन्दा सि खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनौ तन्वा सर शास्ति समितिमित्यांह तस्माद्वह्मणा ख्वत्रर समेति यथ्संन्युप्यं विहरिति तस्माद्वह्मणा ख्वत्र द्वीत्यृत्भिः [21]

वा एतं दींख्ययन्ति स ऋतुभिरेव विमुच्यों मातेवं पुत्रम्पृंथिवी पुरीष्यंमित्यांहुर्तुभिरेवैनं दीख्ययित्वर्तुभिर्वि मुश्रति वैश्वान्यां शिक्यंमा दंत्ते स्वदयंत्येवैनंत्रैर्ऋतीः कृष्णास्तिस्रस्तुषंपका भवन्ति निर्ऋत्ये वा एतद्भांग्धेयं यत्तुषा निर्ऋत्ये रूपं कृष्ण र रूपेणैव निर्ऋतिं निरवंदयत इमां दिशंं यन्त्येषा [22]

वै निर्ऋंत्यै दिक्स्वायांमेव दिशि निर्ऋंतिं निरवंदयते स्वकृत इरिण उपं दधाति प्रदरे वैतद्वै निर्ऋंत्या आयतंन् इ स्व एवायतंने निर्ऋंतिं निरवंदयते शिक्यंम्भ्युपं दधाति नैर्ऋतो वै पार्शः साख्यादेवेनं निर्ऋतिपाशान्मुंश्चिति उपं दधाति त्रेधाविहितो वै पुरुषो यावांनेव

पुरुषस्तस्मान्निर्ऋतिमवं यजते परांचीरुपं [23]

द्धाति परांचीमेवास्मान्निर्ऋतिम्प्र णुंदतेऽप्रंतीख्यमा यंन्ति निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै मार्जियत्वोपं तिष्ठन्ते मेध्यत्वाय गार्हंपत्यमुपं तिष्ठन्ते निर्ऋतिलोक एव चंरित्वा पूता देवलोकमुपावंर्तन्त एक्योपं तिष्ठन्त एक्धैव यर्जमाने वीर्यं दधित निवेशनः संगमनो वसूनामित्याह प्रजा वै प्शवो वसुं प्रजयैवैनंम्पशुभिः समर्धयन्ति॥ [24]

च भुवृत्येतावृद्धै पुरुषे वीर्ययँत्कृष्टश्चाकृष्टश्च दिख्सीतां अग्निचिदव पर्श्वविरशतिश्च॥५॥

पुरुषमात्रेण वि मिंमीते यज्ञेन वै पुरुषः सम्मितो यज्ञप्रुषेवैनं वि मिंमीते यावान्पुरुष ऊर्ध्वबांहुस्तावान्भव-त्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यवींर्येणैवैनं वि मिंमीते पुख्वी भंवित् न ह्यंपुख्यः पतितुमर्हंत्यर्त्निनां पुख्वी द्राघींया स्मी भवत्स्तस्मांत्पुख्वप्रंवया स्मि वया स्मि व्याममात्रौ पुख्वी च पुद्धं च भवत्येतावृद्धे पुरुषे वीर्यम् [25]

वीर्यसम्मितो वेण्ना वि मिंमीत आग्नेयो वै वेण्ंः सयोनित्वाय यज्ञंषा युनिक्त यज्ञंषा कृषित व्यावृत्त्ये षङ्गवेनं कृषित षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं कृषित यद्वांदशग्वेनं संवथ्सरेणैवयं वा अग्नेरंतिदाहादंबिभेत्सैतिद्वंगुणमंपश्यत्कृष्टं चार्कृष्टं च ततो वा इमां नात्यंदहद्यत्कृष्टं चार्कृष्टं च [26]

भवंत्यस्या अनंतिदाहाय द्विगुणं त्वा अग्निमुद्यंन्तुमर्ह्तीत्यांह् चाकृष्टं च भवंत्यग्नेरुद्यंत्या एतावंन्तो वै पृशवों द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् यत्प्राचं उथ्मुजेद्रुद्रायापि दध्याद्यद्वंख्यिणा पितृभ्यो नि धुंवेद्यत्प्रतीचो रख्या रेसि हन्युरुदींच उथ्मृंजत्येषा वै देवमनुष्याणा रेशान्ता दिक् [27]

तामेवैनाननूथ्सृंज्त्यथो खिल्वमां दिश्मुथ्सृंजत्यसौ वा आंदित्यः प्राणः प्राणमेवैनाननूथ्सृंजित दिख्यणा पूर्यावर्तन्ते स्वमेव वीर्यमन् पूर्यावर्तन्ते तस्माद्दख्यिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरोऽथो आदित्यस्यैवावृतमन् पूर्यावर्तन्ते तस्मात्पराञ्चः पृशवो वि तिष्ठन्ते प्रत्यञ्च आ वर्तन्ते तिस्रस्तिस्तः सीताः [28]

कृष्ति त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यांतयत्योषंधीर्वपति ब्रह्मणात्रमवं रुन्द्धेऽर्केंऽर्कश्चीयते चतुर्दशिमेर्वपति स्प्त ग्राम्या ओषंधयः स्प्तारण्या उभयीषामवंरुद्धा अन्नंस्यान्नस्य वप्त्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धौ कृष्टे वंपति कृष्टे ह्योषंधयः अनंवरुद्धस्याश्जीयादवंरुद्धेन् व्यृंद्धोत् ये वनस्पतींनाम्फलुग्र प्रोख्येदनंवरुद्धस्यावंरुद्धौ दिग्भ्यो लोष्टान्थ्समंस्यति दिशामेव वीर्यमवरुध्यं दिशां वीर्येंऽग्निं चिनुते यं द्विष्याद्यत्र स स्यात्तस्यैं दिशो लोष्टमा हंरेदिषमूर्जमहिमत आ दंद इतीषंमेवोर्जं तस्यैं दिशोऽवं रुन्द्धे ख्योधुंको भवति यस्तस्यां दिशि भवत्युत्तरवेदिमुपं वपत्युत्तरवेद्या ह्यंग्निश्चीयतेऽथों प्शवो वा उत्तरवेदिः पृशूनेवावं रुन्द्धेऽथों यज्ञप्रुषोऽनंन्तरित्यै॥ [30]

इन्द्रंः पुशुकांमस्य भवत्यविशुथ्सयोनिविं १शृतिश्चं॥६॥

अग्ने तव श्रवो वय इति सिकंता नि वंपत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वान्रस्यं सूक्तः सूक्तेनैव वैश्वान्रमवं रुन्द्वे षृङ्गिर्नि वंपति षङ्गा ऋतवंस्सवँथ्सरः संवथ्सरौंऽग्निर्वैश्वान्रः साख्यादेव वैश्वान्रमवं रुन्द्वे समुद्रं वे नामैतच्छन्दंः समुद्रमन् प्रजाः प्र जांयन्ते यदेतेन् सिकंता निवपंति प्रजानाम्प्रजननायेन्द्रः [31]

वृत्राय वज्रम्प्राहंर्त्स त्रेधा व्यंभव्थस्प्यस्तृतीयः रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयय्येंऽन्तःश्र्रा अशीर्यन्त ताः शर्करा अभवन्तच्छर्कराणाः शर्कर्त्ववंज्रो वै शर्कराः पशुरग्निर्यच्छर्कराभिरग्निम्परिमिनोति वज्रेणैवास्मै पशून्परिंगृह्णाति तस्माद्वज्रेण पशवः परिगृहीतास्तस्माथ्स्थयानस्थेयसो नोपं हरते त्रिसप्ताभिः [32]

पृश्वकांमस्य पिरं मिनुयात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणाः पृश्वकं प्राणेरेवास्में पृश्वनवं रुन्द्वे त्रिणवाभि- भ्रातृंव्यवतिस्त्रवृतंमेव वज्र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरित स्तृत्या अपंरिमिताभिः पिरं मिनुयादपंरिमित्स्यावंरुद्धौ यं कामयेतापृशः स्यादित्यपंरिमित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूहेदपंरिगृहीत पृवास्यं विषूचीन् रेतः परा सिश्चत्यपृशुरेव भवति [33]

यं कामयेत पशुमान्थस्यादितिं परिमित्य तस्य शर्कराः सिकंता व्यूंहेत्परिंगृहीत एवास्मैं समीचीन् रेतंः सिश्चति पशुमानेव भवति सौम्या व्यूंहित सोमो वै रेतोधा रेतं एव तद्दंधाति गायत्रिया ब्राँह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राँह्मणस्त्रिष्टुभां राज्-त्यंस्य त्रैष्टुंभो हि रांज्-त्यंः शृय्युँम्बांर्हस्पृत्यम्मेधो नोपांनमत्सौंऽग्निम्प्राविंशत् [34]

सौंऽग्नेः कृष्णों रूपं कृत्वोदांयत् सोऽश्वम्प्राविश्वत्सोऽश्वंस्याव य एव मेधोऽश्वम्प्राविश्वत्तमेवावं रुन्द्धे प्रजापंतिनाग्निश्चेत्व्यं इत्याहुः प्राजापत्योऽश्वो यदश्वंमाऋमयंति प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते पुष्करपणमुपं दधाति योनिर्वा अग्नेः पुष्करपणंश् सयोनिमेवाग्निं चिनुतेऽपाम्पृष्ठमसीत्युपं दधात्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपणंश् रूपेणैवैनुदुपं दधाति॥ [35]

वनस्पतंयो दख्यिणतो धंत्त एनन्तस्मांदख्य्णया पश्चं च॥७॥

ब्रह्मं जज्ञानिमितिं रुकामुपं दधाति ब्रह्मंमुखा वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ब्रह्मंमुखा एव तत्प्रजा यजंमानः सृजते ब्रह्मं जज्ञानिमत्यांह् तस्मांद्वाह्मणो मुख्यो मुख्यो भवति य एवं वेदं ब्रह्मवादिनो वदन्ति न पृंथिव्यां नान्तिरंख्ये न दिव्यंग्निश्चेंत्व्यं इति यत्पृंथिव्यां चिन्वीत पृंथिवी शृचापंयेन्नौषंधयो न वन्स्पतंयः [36]

प्र जांयेर्न् यद्न्तरिंख्ये चिन्वीतान्तरिंख्य र शुचार्पयेन्न

वयार्सम् प्र जांयर्न् यद्दिवि चिन्वीत दिवर् शुचापंयेत्र पर्जन्यो वर्षेद्रुकामुपं दधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतं एवाग्निं चिनुते प्रजांत्ये हिर्ण्मयम्पुरुष्मुपं दधाति यजमानलोकस्य विधृत्ये यदिष्टंकाया आतृंण्णमनूपद्ध्यात्पंशूनां च यजंमानस्य च प्राणमिपं दध्याद्दख्यिण्तः [37]

प्राश्चमुपं दधाति दाधारं यजमानलोकन्न पंशूनां च यजमानस्य च प्राणमिपं दधात्यथो खिल्वष्टंकाया आतृंण्णमनूपं दधाति प्राणानामुथ्सृष्टमे द्रप्सश्चंस्कन्देत्यभि मृंशित होत्रांस्वेवैनम्प्रति ष्ठापयित स्रुचावुपं दधात्याज्यंस्य पूर्णां कांष्मर्यमयीं द्र्प्तः पूर्णामौदुंम्बरीमियं व कांष्मर्यमय्यसावीव एवोपं धत्ते [38]

तूष्णीमुपं दधाति न हीमे यजुषाप्तुमरहंति दिख्यंणां कार्ष्मर्यमयीमुत्तरामोदुंम्बरीन्तस्मादस्या असावृत्तराज्यंस्य पूर्णां कार्ष्मर्यमयीवाँ जो वा आज्यं वर्जाः कार्ष्म्यां वर्जेणेव यज्ञस्यं दिख्यणतो रख्या स्यपं हिन्त द्रप्तः पूर्णामौदुंम्बरीम्पशवो व दध्यूर्गुदुम्बरंः पृशुष्वेवोर्जं दधाति पूर्णे उपं दधाति पूर्णे एवेनम् [39]

अमुष्मिं ह्राँक उपं तिष्ठते विराज्यग्निश्चें त्रव्यं इत्यांहुः सुग्वे विराड्यथ्सुचांवुप्दधांति विराज्येवाग्निं चिन्ते यज्ञमुखेयंज्ञमुखे वै क्रियमांणे यज्ञश् रख्वाश्ंसि जिघाश्सन्ति यज्ञमुखश् रुक्यो यद्भुक्यं व्याघारयंति यज्ञमुखादेव रख्याश्रस्यपं हन्ति पश्चिम्व्याघारयति पाङ्कां यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्माद्रख्याश्रस्यपं हन्त्यख्ण्या व्याघारयति तस्मादख्ण्या प्रश्वोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै॥ [40]

पुष वै पुशुर्यमंसर्पदेष यत्तस्मात्तस्मांथ्सप्तवि ५ शतिश्च॥८॥

स्वयमातृण्णामुपं दधातीयं वै स्वयमातृण्णेमामेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितिनैवाग्निं चिनुते प्रथमेष्टंकोपधीयमांना पशूनां च यजंमानस्य च प्राणमिपं दधाति स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या अग्नावग्निश्चेतव्यं इत्यांहरेष वै [41]

अग्निर्वैश्वान्रो यद्ग्रौह्मणस्तस्मै प्रथमामिष्टंकां यर्जुष्कृताम्प्र यंच्छेत्ताम्ब्रौह्मणश्चोपं दध्यातामुग्नावेव तद्ग्निं चिनुत ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्योऽविद्वानिष्टंकामुप्दधांति त्रीन् वराँन्दद्यात्रयो वै प्राणाः प्राणाना ए स्पृत्ये द्वावेव देयौ द्वौ हि प्राणावेकं एव देय एको हि प्राणः पशुः [42]

वा एष यद्ग्निर्न खलु वै पृशव आयंवसे रमन्ते दूर्वेष्ट्रकामुपं दधाति पशूनां धृत्ये द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्ये काण्डौत्काण्डात्प्ररोहन्तीत्यांह काण्डौनकाण्डेन ह्येषा प्रतितिष्ठंत्येवा नो दूर्वे प्र तंनु सहस्रेण शतेन चेत्यांह साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्ये देवलुख्यमं वै त्र्यांलिखिता तामुत्तंरलख्यमाणं देवा उपादधताधरलख्यमाण्मसुरा यम् [43]

कामयेत् वसीयान्थ्स्यादित्युत्तंरलख्याणं तस्योपं दध्याद्वसीयानेव भवित यं कामयेत् पापीयान्थ्स्यादित्यधंर-लख्याणं तस्योपं दध्यादसुरयोनिमेवैनमनु परां भावयित पापीयान्भवित त्र्यालिखिता भवितीमे वै लोका-स्र्यालिखितेभ्य एव लोकेभ्यो भ्रातृंव्यमन्तरेत्यिङ्गरसः सुवर्गं लोकं यतः पुरोडाशंः कूर्मो भूत्वानु प्रासंपत् [44] यत्कूर्ममुंपद्धांति यथां ख्येत्रविदर्श्रसा नयंत्येवमेवैनं

कूर्मः सुंवर्गं लोकमञ्जसा नयति मेधो वा एष पंशूनां यत्कूर्मो यत्कूर्ममुंपदधांति स्वमेव मेधम्पश्यंन्तः पृशव् उपं तिष्ठन्ते श्मशानं वा एतत्क्रियते यन्मृतानाम्पशूना शीर्षाण्यंपधीयन्ते यज्ञीवंन्तं कूर्ममुंपदधांति तेनाश्मंशानचिद्वास्त्वा एष यत् [45]

कूर्मो मधु वातां ऋतायत इतिं द्र्धा मधुमिश्रेणाभ्यंनक्ति स्वद्यंत्येवैनंङ्गाम्यवाँ एतदन्नं यद्दध्यांरण्यम्मधु यद्द्र्धा मधुमिश्रेणांभ्यनक्त्युभयस्यावंरुद्धे मही द्योः पृथिवी चं न इत्यांहाभ्यामेवेनंमुभ्यतः परिं गृह्णाति प्राश्चमुपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समंष्ठ्ये पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं दधाति तस्मांत् [46]

पुरस्तांत्प्रत्यश्चः पृशवो मेध्मुपं तिष्ठन्ते यो वा अपंनाभिम् ग्निं चिंनुते यजंमानस्य नाभिमनु प्र विंशति स एंनमीश्वरो हि॰ सितोरुलूखंलुमुपं दधात्येषा वा अग्नेर्नाभिः सनांभिमेवाग्निं चिंनुतेऽहि॰ साया औदुम्बरम्भवृत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्द्वे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मांन्मध्यत ऊर्जा भुंश्चत इयंद्ववित

प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मित्मवं ह्न्त्यन्नंमेवाकंर्वेष्ण्व्यर्चोपं दधाति विष्णुर्वे यज्ञो वैष्णावा वनस्पतंयो यज्ञ एव यज्ञम्प्रतिं ष्ठापयति॥ [47]

ऊनान्तस्योपं प्राणास्स्यादिति वै पुशर्वो रुन्थे चतुंश्चत्वारि॰शच॥९॥

पुषां वा पृतल्लोकानां ज्योतिः सम्भृतं यदुखा यदुखामृपदधाँत्येभ्य एव लोकेभ्यो ज्योतिरवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मै ज्योतिर्दधाति तस्माँन्मध्यतो ज्योतिरुपाँस्महे सिकंताभिः पूरयत्येतद्वा अग्नेर्वैश्वान्रस्यं रूप॰ रूपेणैव वैश्वान्रमवं रुन्द्धे यं कामयेत ख्वोधंकः स्यादित्यूनां तस्योपं [48]

द्ध्यात्ख्योध्रंक एव भंवति यं कामयेतानुपदस्यदन्नमद्यादिति पूर्णां तस्योपं दध्यादनुपदस्यदेवान्नमत्ति सहस्रं वै प्रति पुरुषः पश्नां यंच्छति सहस्रंमन्ये पृशवो मध्ये पुरुषशीर्षमुपं दधाति सवीर्यत्वायोखायामपि दधाति प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयति व्यृद्धं वा एतत्प्राणैरमेध्यं यत्पुरुषशीर्षम्मृतं खलु वै प्राणाः [49]

अमृत्र हिरंण्यम्प्राणेषुं हिरण्यशुल्कान्प्रत्यस्यति

प्रतिष्ठामेवैनंद्रमयित्वा प्राणैः समर्धयति दध्ना मंधुमिश्रेणं

पूरयति मध्योऽसानीतिं शृतातङ्क्षीन मेध्यत्वायं

ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यारण्यम्मधु यद्द्रप्ता मधुमिश्रेणं

पूरयंत्युभयस्यावंरुद्धे पशुशीर्षाण्युपं दधाति पृशवो वै पशुशीर्षाणि पृशूनेवावं रुन्द्धे यं कामयंतापृशुः स्यादितिं [50] विषूचीनांनि तस्योपं दध्याद्विषूच पृवास्मांत्पृशून्दंधात्यपृशुरेव भंवित यं कामयंत पशुमान्थस्यादितिं समीचीनांनि तस्योपं दध्यात्समीचं पृवास्मे पृशून्दंधाति पशुमानेव भंवित पुरस्तांत्प्रतीचीनमश्वस्योपं दधाति पृश्चात्प्राचीनंमृष्भस्यापंशवो वा अन्ये गोअश्वभ्यः पृशवों गोअश्वानेवास्मे स्मीचों दधात्येतावंन्तो व पृशवः [51]

यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधौत्यमुमांरण्यमन् ते दिशामीत्यांह ग्राम्येभ्यं एव पृशुभ्यं आर्ण्यान्पृशूञ्छुचमनूथ्मृंजिति तस्मांथ्समावत्पशूनाम्प्रजायंमानानामार्ण्याः पृशवः कनीया १ सः शुचा ह्यृंताः संपंशीर्षमुपं दधाति यैव सुपे त्विष्टिस्तामेवावं रुन्द्धे [52]

द्विपादंश्च चतुंष्पादश्च तान् वा एतदग्नौ प्र दंधाति

यथ्संमीचीनंम्पशुशीर्षैरुपद्ध्याद्ग्राम्यान्पशून्द श्रुंकाः स्युर्यद्विषूचीनंमार्ण्यान् यजुरेव वंदेदव् तां त्विषि र्रं रुन्द्वे या सूर्पे न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खलूप्धेयंमेव यद्पंपदधांति तेन तां त्विषिमवं रुन्द्वे या सूर्पे यद्यजुर्वदंति तेनं शान्तम्॥ [53]

पुश्चादेताः पुरों'ऽख्य्णया कल्पृतेऽसंय्यँतम्पश्चेत्रि १ शच॥ 10॥

पृश्वां एष यद्ग्नियोंनिः खलु वा एषा पृशोविं क्रियते यत्प्राचीनंमेष्ट्रकाद्यजुंः क्रियते रेतोऽपुस्यां अपुस्यां उपं दधाति योनावेव रेतो दधाति पश्चोपं दधाति पाङ्काः पृश्वेः पृश्चेवास्मे प्र जनयित पश्चं दिख्यण्तो वज्रो वा अपुस्यां वज्रेणेव यज्ञस्यं दिख्यण्तो रख्या स्यपं हिन्त पश्चं पृश्चात् [54]

प्राचीरुपं दधाति पृश्चाद्वै प्राचीन् रेतों धीयते पृश्चादेवास्मैं प्राचीन् रेतों दधाति पश्चं पुरस्तांत्प्रतीचीरुपं दधाति पश्चं पृश्चात्प्राची्रस्तस्मांत्प्राचीन् रेतों धीयते प्रतीचीः प्रजा जांयन्ते पश्चोत्तर्तरुखंन्दस्याः पृशवो वै छंन्दस्याः पृश्चेव प्रजांतान्थ्स्वमायतंनम्भि पर्यूहत इयं वा

अग्नेरंतिदाहादंबिभेत्सैताः [55]

अपस्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ततो वा इमां नात्यं दह्य दंपस्यां उपदर्धां त्यस्या अनंति दाहायो वाचं हेयमद्दिश्स ब्रह्मणात्रं यस्येता उपधीयान्ते य उ चैना एवं वेद्दितिं प्राण्भृत उपं दधाति रेतंस्येव प्राणान्दंधाति तस्माद्धदंन्प्राणन्पश्यं ञ्छुण्वन्पशुर्जायते ऽयम्पुरः [56] भव इतिं पुरस्तादुपं दधाति प्राणमे वैताभिर्दाधारायं दंख्यिणा विश्वकर्मेतिं दिख्यण्तो मनं एवताभिर्दाधारायम्पश्चाद्धि इतिं पश्चाचर्ष्यं रेवेताभिर्दाधारे द्यारा पश्चाचर्त्यं तर्तः श्रोत्रं मेवेताभिर्दाधारेयमुपरिं मृतिरित्युपरिंष्टाद्वाचं मेवेताभिर्दाधार्यं प्राणमेवेताभिर्दाधार्यम्परिं मृतिरित्युपरिंष्टाद्वाचं मेवेताभिर्दाधार्यं स्वाप्ति स्वापित्य स्वापति स्वाप्ति स्वापति स्वाप्ति स्वाप्ति स्वाप्ति स्वाप्ति स्वाप्ति स्वाप

दर्शद्शोपं दधाति सवीर्यत्वायांख्य्ण्या [57]
उपं दधाति तस्मांदख्य्ण्या पृशवोऽङ्गांनि प्र
हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये याः प्राचीस्ताभिर्वसिष्ठ आर्थ्रोद्या
दंख्यिणा ताभिर्भरद्वांजो याः प्रतीचीस्ताभिर्विश्वामित्रो
या उदीचीस्ताभिर्जमदंग्निर्या ऊर्ध्वास्ताभिर्विश्वकर्मा य
प्वमेतासामृद्धिं वेद्र्भीत्येव य आंसामेवम्बन्धतां वेद्
बन्धुंमान्भवति य आंसामेवं क्रृप्तिं वेद् कर्ल्पते [58]

अस्मै य आंसामेवमायतंनं वेदायतंनवान्भवति य आंसामेवम्प्रंतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति प्राण्भृतं उपधायं संयत् उपं दधाति प्राणानेवास्मिन्धित्वा संयद्भिः सं यच्छति तथ्संयता संयत्त्वमथौं प्राण एवापानं दंधाति तस्मौत्प्राणापानौ सं चंरतो विषूचीरुपं दधाति तस्माद्विष्वंश्रौ प्राणापानौ यद्वा अग्नेरसंययँतम् [59]

असुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्योऽग्निर्यथ्सय्यँतं उपद्याति समेवेनं यच्छति सुवर्ग्यमेवाक्स्यविर्वयः कृतमयानामित्याह् वयोभिरेवायानवं रुन्द्धेऽयैर्वया रेसि सर्वतो वायुमतीर्भवन्ति तस्मादयर सर्वतः पवते॥ [60]

नारींस्त्रिष्शचं॥11॥

गायत्री त्रिष्टु अगंत्यनुष्टु कप् झूर्य सह। बृह्त्युं िणहां क् कुथ्सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। द्विपदा या चतुंष्पदा त्रिपदा या च षद्वंदा। सछंन्दा या च विच्छंन्दाः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। महानाम्नी रेवतंयो विश्वा आशाः प्रसूवंरीः। मेघ्यां विद्युतो वाचः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। रज्जता हरिणीः सीसा युजो युज्यन्ते कर्मभिः। अश्वंस्य वाजिनंस्त्वचि सूचीभिः

शिम्यन्तु त्वा। नारीः [61]

ते पत्नयो लोम वि चिन्वन्तु मनीषयाँ। देवानाम्पत्नीर्दिशः सूचीभिः शिम्यन्तु त्वा। कुविद्ङ्ग यवमन्तो यवं चिद्यथा दान्त्यंनुपूर्वं वियूयं। इहेहैंषां कृणुत् भोजनानि ये ब्रहिषो नमीवृक्तिं न जग्मः॥ [62]

विलिष्टित्रिष्ट्याचं॥12॥

कस्त्वां छाति कस्त्वा वि शांस्ति कस्ते गात्रांणि शिम्यति। क उं ते शिम्ता कविः। ऋतवंस्त ऋतुधा पर्रः शिम्तारो वि शांसत्। संवथ्सरस्य धायंसा शिमींभिः शिम्यन्तु त्वा। दैव्यां अध्वर्यवंस्त्वा छान्तु वि चं शासत्। गात्रांणि पर्वशस्ते शिमाः कृण्वन्तु शिम्यंन्तः। अर्धमासाः परूर्षेषे ते मासांश्छान्तु शिम्यंन्तः। अहोरात्राणि मुरुतो विलिष्टं [63]

सूद्यन्तु ते। पृथिवी तेऽन्तरिंख्येण वायुश्छ्द्रिम्भिषज्यतु। द्यौस्ते नख्यंत्रैः सह रूपं कृणोतु साध्या। शं ते परेंभ्यो गात्रेभ्यः शम्स्त्ववंरेभ्यः। शम्स्थभ्यो मुझभ्यः शम् ते तनुवे भुवत्॥ [64]

[॥] हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्मृत्र्युज्ञ इन्द्राँग्री देवा वा अंख्यणयास्तोमीयां अग्रेर्भागौंऽस्यग्नें जातात्रृश्मिरितिं नाकुसद्भिश्चन्दार्रस् सर्वाँभ्यो वृष्ट्यिमनीँदेवासुराः कर्नीयारसः प्रजापेतेरख्यि द्वादंश॥12॥ उथ्मृत्र्युज्ञो देवा वै यस्य मुख्यंवतीर्नाकसद्भिरेवेताभिर्ष्टाचंत्वारिरशत्॥48॥ उथ्मृत्रयुज्ञः संवृत्वायं॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

क्रुस्यां उपुधार्य प्राणुभृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वयु इति पश्चं च॥1॥

उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यहै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानाम् भिषजौ ताभ्यां मेवास्मे भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृतूनां क्रुप्त्यैं [1]

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयति समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मादृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः [2]

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननं वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षिति यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्धायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो व वंयुस्यां नानांमनसः खलु वै पशवो नानांव्रतास्तेंऽप एवाभि समंनसः [3]

यं कामयेतापृशः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्में पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भविति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्मंज्ञानंमेवास्में पृशुभिः करोति पशुमानेव भविति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांचत्वारि चर्ख्युषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे [4]

मूर्धन्वतीं भंविन्ति तस्मांत्पुरस्तां न्मूर्धा पश्च दिख्यंणाया ५ श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दिख्यणे ८ १ स्व उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे ८ १ सांवेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दिख्यंणे पृख्य उपं दधाति सि १ हो वय इत्युत्तरे

पुरुषयोंरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ [5]

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्हता एताश्चतुंस्त्रि×शच॥2॥

इन्द्रांग्री अव्यंथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंयन्तिरंख्यमिव वा एषेन्द्रांग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वे देवानांमोजोभृतावोर्जसैवैनां- मन्तिरंख्ये चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंख्यं वे स्वयमातृण्णान्तिरंख्यमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं [6]

घ्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्रीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशोऽह १ हुन्यहिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं [7]

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिदशमी प्राणानेव पुरस्ताद्धते तस्मात्पुरस्तात्प्राणा ज्योतिष्मतीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्राणानां वाग्ज्योतिंरुत्तमा दशोपं दधाति दशौख्यरा विराड्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्योतिरेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्ताङ्योतिरुपौस्महे छन्दार्शस पशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयत्तस्माद्धार्हंताः [8]

प्शवं उच्यन्ते मा छन्द् इतिं दिख्यणत उपं दधाति तस्माद्दिख्यणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्यंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तरतो धंते तस्माद्ततरतोभिप्रयायी जंयित षिट्वरंश्चथ्यम्पंद्यन्ते षिट्वरंश्चरक्यरा बृह्ती बार्ह्नताः पृशवों बृह्त्यैवास्मैं पृशूनवं रुन्द्धे बृह्ती छन्दंसा स्वारांज्यम्परीयाय यस्यैताः [9]

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य स्मप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणाना स्वीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यत्री राडितिं पश्चात्प्राणानेवास्मै समीचो दधाति॥ [10]

वै त्रिवृदितिं पुरस्ताँथ्स्वयस्त्रंयोवि॰्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च॥3॥ आ्राशुव्योंम धुरुणों भान्तः प्रतूँतिरिभिवृतों वर्चस्तपो योनिर्गर्भा ओजंस्सम्भरंणः ऋतुंब्र्धस्यं प्रतिष्ठा नाकुष्योडंश॥

अंख्यायास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत तदसुंरा अकुर्वत ते देवा एता

तदसुंरा नान्ववांयन्ततों देवा अभंवन्परासुंरा यदंख्यायास्तोमीय अन्यथानूच्यान्यथोंपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्याशुि ब्रविति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे त्रिवृत् [11]

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तदश इति दिख्यणतोऽत्रं वे व्योमान्न सप्तदशोऽन्नमेव देख्यिणतो धत्ते तस्माद्दिख्यणेनान्नमद्यते धरुणं एकविश्श इति पृश्चात्प्रतिष्ठा वा एकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चदश इत्यंत्तरत ओजो वे भान्त ओजंः पश्चदश अोजं एवोत्तरतो धत्ते तस्माद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टादश इति पुरस्तांत्

[12]

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि
यांतयत्यभिवृत्तः संविश्श इतिं दिख्यणतोऽत्रं वा
अभिवृत्तीऽत्रश्ं सिवृश्शोऽत्रमेव देख्यिणतो धंते
तस्माद्दिख्यंणेनात्रमद्यते वर्चौ द्वाविश्श इतिं पृश्चाद्यद्विश्यातिर्द्वे
तेनं विराजौ यद्वे प्रंतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रतिं

तिष्ठति तपों नवदश इत्युंत्तरतस्तस्मांथ्सव्यः [13]

हस्तंयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्विश्ष इति पुरस्तादुपं दधाति चतुंर्विश्षत्यख्यरा गायत्री गांयत्री यज्ञमुखम् यज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यातयित गर्भाः पश्चविश्ष इति दिख्यणतोऽत्रं वै गर्भा अन्नम्पश्चविश्षोऽन्नमेव देख्यिणतो धत्ते तस्माद्दख्यंणेनान्नमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पश्चादिमे वे लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविश्ष इति [14]

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भायंतरः ऋतुरेकितिर्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिर्श इति दिख्यणतोऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दिख्यणतो धत्ते तस्माद्दिख्यणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिर्श इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्विर्श इत्यंत्तरुतः सुवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्रौ॥ [15]

वै जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्यै भागो वै धुर्त्रस्समावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥४॥ अुग्नेर्नृचख्यंसाञ्चनित्रं

मित्रस्येन्द्रंस्य वसूंनामादित्यानामदित्ये देवस्यं सवितुस्सांवित्रवंती धूत्रों यावांनामृभूणािंववर्तश्चतुंर्दश॥

अग्नेर्भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीख्वा यंज्ञमुखम्ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित नृचख्यंसाम्भागोंऽसीतिं दिख्यणतः शृंश्रुवा १ सो व नृचख्यंसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिं दधाति तस्मांज्ञातोऽन्नमित्त जनित्र १ स्पृत १ संप्तदृशः स्तोम् इत्याहान्नं व जनित्रम् [16]

अन्न समद्गोऽन्नमेव देख्विणतो धेते तस्माद्दख्विणेनान्नमद्द मित्रस्यं भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकिविष्शः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एकिविष्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः ख्वत्रमोजः पश्चद्रशः [17]

ओर्ज प्वोत्तरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूनाम्भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ेयज्ञमुख र रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि रशो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानाम् भागोऽसीतिं दिख्यणतोऽत्रं वा आंदित्या अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नम्पश्चवि रशोऽन्नमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दिषंणेनान्नंमद्यतेऽदिंत्यै भागः [18]

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सिवतुर्भागोंऽसीत्यंत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित्र्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धंत्ते तस्माद्त्तरोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवित् प्रसूत्ये तस्माद्राह्मणानामुदींची सिनः प्रसूता धर्त्रश्चंतुष्टोम इतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धर्त्रः [19]

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दिख्यणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांद्दख्यिणावृंतो मासा अत्रं वे यावा अत्रंम्य्रजा अत्रंमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तोंऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तर्तोऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोको समावंद्वीर्यो [20]

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यों जायते यस्यान्नंवतीर्दिख्यणतोऽत्त्यन्नमास्यांनादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठिति यस्यौर्जस्वतीरुत्तर्त ओंजुस्व्यंव भंवत्यास्यौंजुस्वी जांयतेऽर्को वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रय्यँदेषा विधा [21]

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद् सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यांच्छ्वस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छुत्यथो तमं एवापं हते॥ [22]

उत्तर्तो धंत्ते तस्मादुपधीयन्त् ऋषयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारिश्शच॥५॥

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपलानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चार्जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दिख्यणतो ब्रह्मवर्च्सं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्च्समेव देख्यणतो धंत्ते तस्माद्दिख्यणोऽधौ ब्रह्मवर्च्सितंरः षोड्शः स्तोम् इत्यंत्तरत ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंरतो धंते तस्मात् [23]

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्ञः षोड्शो यदेते इष्टंके उपदर्धाति जाता रश्चेव जंनिष्यमांणा रश्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरीषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मांनमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिं ह्यों के भवित य एवं वेदैता वा अंसप्ता नामेष्टंका यस्येता उपधीयन्तें [24]

नास्यं स्पत्नों भवति पशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांख्य्णयोपं दधाति तस्मादख्य्णया पशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये यानि वे छन्दार्श्स सुवर्ग्याण्यास्नतेर्देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः [25]

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिमतेवृश्छन्दो वरिवृश्छन्द इति ता उपादधत् ताभिवै ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा रसि सुवृग्याणि तैरेव यजंमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा असृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् [26]

स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ [27]

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिंख्युन्द्वादंश च॥६॥

र्शिमरित्येवादित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव र् संधिरित्यन्तरिख्यम्प्रतिधिरिति पृथिवीविष्टम्भ इति वृष्टिम्प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ रस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाषाडिति प्शूत्रेवदित्योषधीरिभिजिदंसि युक्तग्रांवा [28]

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंख्यिणतो वज्रम्पयौंहद्मिजिंत्यै ताः प्रजा अपप्राणा असृजत् तास्वधिपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्स्सर्प इति चख्युंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अंभवन्तासुं त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी [29]

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीते प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयित सात्मान्तिरंख्य रोहित सप्राणोऽमुष्मिं ह्याँके प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्याम्भविति य एवं वेदं॥ [30]

सम्भृतय्यात्रांकसदो यन्नांकसद्स्तत्पंशूनामेषावै द्वावि १ शतिश्व॥ ७॥

नाक्सिद्धिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकसत्त्वय्यंन्नांक्सदं उपदर्धाति नाक्सिद्धिरेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकम्भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदे उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदे (31)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्वे पश्चचोडा उपं

पृवैनं देवतांभ्य आ वृंश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाक्सन्च्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत् [32]

पृश्चात्प्राचीमृत्तमामुपं दधाति तस्मात्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वांस्ते स्वयमातृण्णां चं विकृणीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वे स्वयमातृण्णायुर्विकृणी प्राणं चेवायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ धंते तस्मात्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यदन्यामृत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्यंश्च [33]

दधात्यप्सरसं पुवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों

तनूपानीरवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुंपदधंद्धायेदेताभ्यं

च्यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोष् स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथौ प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भेवित प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या पृषा वै देवानां विक्रांन्तिर्यिद्वंकुणीं यिद्वंकुणींमुंपदधांति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रेमत उत्तर्त उपं दधाति

तस्मांदुत्तर्तरंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिं छै॥ [34]

तेजं एव पुशवंः पुशवो यजंमान एकंश्च॥८॥

छन्दा १ स्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा १ सि पृशूनेवावं रुन्छे छन्दा १ सि वै देवानां वामम्पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्छ पृता १ हु वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृशूनवां रुन्छ यदेताम्पृपदधांति पृशूनेवावं रुन्छे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं एव [35]

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठुम् उपं दधातीन्द्रियं व त्रिष्ठुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता व प्रावंः प्रशूनेवावं रुन्द्वेऽनुष्ठुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठुप्राणानामुथ्सृष्ठी बृह्तीरुष्णिहाः पृङ्कीर्ख्यरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दार्स्युपं दधाति विषुंरूपा व प्रावंः प्रावंः [36]

छन्दा रेसि विषुंरूपानेव पृश्नवं रुन्द्वे विषुंरूपमस्य गृहे देश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवबेंदातिंच्छन्दस्मुपं दधात्यतिंच्छन्दा व सर्वाणि छन्दा रेसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिन्ते वर्ष्म वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा

यदितंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्मैवैन र समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ [37]

सुवर्गमेव ता एव चत्वारि च॥१॥

सर्वांभ्यो वै देवतांभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां अस्याग्निं वृंश्चीर्न् यथ्सयुजं उपदधांत्यात्मनैवैन स् सयुजं चिनुते नाग्निना व्यृंध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः संतंत एवमेवैताभिर्ग्निः संतंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृंत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव [38]

लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवित मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिर्लोकाञ्च्योतिषमतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यर्जमानस्य दाप्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ [39]

एवं प्राप्नोत्यादित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥10॥

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिंमेवावं रुन्द्धे यदंक्धोपंद्ध्यादेकंमृत्

वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सिनंर्सीत्यांहैतद्वै वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे संयानीभिर्वे देवा इमाल्लाँकान्थ्समयुस्तथ्संयानीना संयानित्वय्यँथ्संयानीरुपदधांति यथाप्सु नावा संयात्येवम् [40]

एवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रवो वा

एषों उग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रवमेवैतम्ग्रय

उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि॰ हर्न्त्यह्रंत एवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्यै प्रतिं नुदन्ते योऽलुम्भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः [41] एवैनुम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा देते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदधांत्यसावेवास्मिन्ना

रुचं दधाति यथासौ देवाना १ रोचंत एवमेवैष मंनुष्यांणा १

रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम

यद्धृतिम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति [42]

अथो तेजंसानुपरि्हार सादयत्यपंरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत्त ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत्त् यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजंमान आत्मन्धंत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुष्दस्तस्मिन् यशो दधाति॥ [43]

अभंवन्नायुंरेवर्त्व्यां उप् षड्विर्श्शतिश्च॥11॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नकनीया श्सो देवा आस्नभूया श्सोऽस् देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया श्सोऽभवन्वन्स्पतिंभिरोषंधीभिविरिवस्कृद्सीतीमामंजयम् प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमंजयन्नन्तरिख्यसदंस्यन्तरिंख्ये

सीदेत्यन्तरिंख्यमजयन्ततों देवा अभवन्न [44]

परासुंरा यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भंवत्यभीमाल्लाँकाञ्जयि भवत्यात्मना परास्य भ्रातृंच्यो भवत्यप्सुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहै अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्द्धे पृथिच्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविंणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव [45]

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर्श् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह् व्येवेनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मांदेवमांहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्धे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वे सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपांप्रोति॥ [46]

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥12॥

प्रजापंतेरख्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तदश्वांऽभवद्यदश्वंयृत्तदश्वंस्याश्व अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति याँऽश्वमेधेन यजंते सर्व एव भवित सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्त्रिप वा एतेनं ब्रह्महृत्यामंतर्न्थ्सर्वम्पाप्मानम् [47] त्रित तरित ब्रह्महृत्यां याँऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्युजापंतेरख्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति

वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरख्यंश्वयत्तस्मादश्वस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दिखण्तौऽन्येषाम्पशूनाम्वैतसः कटो भवत्यप्सुयोनिर्वा अश्वौऽप्सुजो वेतसः स्व पृवैनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कृ वा अश्वस्य सक्थ्यावृह्तद्देवाश्चतुष्टोमेनैव प्रत्यंदधूर्यचतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वस्य सर्वत्वायं॥ [48]

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मन्नृषदे वहुदेनं प्राचीमिति वसोधारामृश्निर्देवेभ्यः सुवृगीयं यत्राकृतायं छन्दक्षितं पर्वस्व द्वादंश॥12॥ देवासुरा अजायां वै श्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामृतद्वे छन्दंसामृश्नोत्यष्टौ पंश्वाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥ हरिंः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

भ्रातृंव्यो लोक एवैतान्येकंचत्वारि १शच॥1॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नते न व्यंजयन्त स एता इन्द्रंस्त्नूरंपश्यत्ता उपांधत्त ताभिर्वे स तुनुवंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त ततो देवा अभवन्यरासुरा यदिन्द्रत्नूरुंपदधांति तुनुवंमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सन्द्रंमेवाग्नि सत्तेनुं चिनुते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यः [1]

भ्वति यज्ञो देवेभ्योऽपाँकामृत्तमंवरुधं नाशंक्कवन्त एता यंज्ञतनूरंपश्यन्ता उपांदधत् ताभिवै ते यज्ञमवांरुन्धत् यद्यंज्ञतनूरुपदधांति यज्ञमेव ताभिर्यजमानोऽवं रुन्द्धे त्रयंस्त्रि शतमुपं दधाति त्रयंस्त्रि श्वद्वे देवतां देवतां एवावं रुन्द्धेऽथो सात्मानमेवाग्नि सर्तनुं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्यों के [2]

भ्वति य एवं वेद् ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्येताभिर्वा अग्निश्चितो ज्वलिति ताभिरेवेन् समिन्द्ध उभयोरस्मै लोकयोर्ज्योतिर्भवति नख्यत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो ज्योतीर्रिष्टि तान्येवावं रुन्द्धे सुकृतां वा एतानि ज्योतीर्रिष्टि यन्नख्वंत्राणि तान्येवाप्रोत्यथो अनूकाशमेवेतानि [3]

ज्योती १षि कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै यथ्म १ स्पृष्टा उपद्घ्याद्वृष्ट्रीं लोकमि दध्यादवंर्षुकः पूर्जन्यः स्यादस १ स्पृष्टा उपं दधाति वृष्ट्यां एव लोकं करोति वर्षुकः पूर्जन्यों भवति पुरस्तांदन्याः प्रतीचीरुपं दधाति पृश्चादन्याः प्राचीस्तस्मांत्प्राचीनांनि च प्रतीचीनांनि च नख्यंत्राण्या वर्तन्ते॥ [4]

सयोनिमेता वै कंरोत्येकान्नचंत्वारि श्शर्च॥2॥

ऋत्व्यां उपं दधात्यृतूनां क्रृप्त्यैं द्वंद्वमुपं दधाति तस्माद्वंद्वमृतवोऽधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तरिंख्यमिव वा एषा द्वंद्वम्न्यासु चितीषूपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्यां अन्तःश्लेषणं वा एताश्चितीनां यदंत्रव्यां यदंत्व्यां उपदधाति चितीनां विधृंत्या अवंकामनूपं दधात्येषा वा अग्नेयोनिः सयोनिम् [5]

एवाग्निं चिन्त उवाचं ह विश्वामित्रोऽद्दिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता उपधीयान्ते य उं चैना एवं वेद्दितिं संवथ्सरो वा एतम्प्रंतिष्ठायें नुदते योंऽग्निं चित्वा न प्रंतितिष्ठंति पश्च पूर्वाश्चितंयो भवन्त्यथं षष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्येता वै [6]

अधिपत्नीर्नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्तेऽधिपतिरेव संमानानाम्भवित यं द्विष्यात्तम्पूर्यं द्वायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृंश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्यिङ्गिरसः सुवृगं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौहृन् तिद्धरंण्यमभवद्यद्धिरण्यशल्कैः प्रोख्विति यज्ञस्य निष्कृत्या अथों भेषजमेवास्में करोति [7]

अथों रूपेणैवैन् समंध्यत्यथो हिरंण्यज्योतिषैव सुंवर्गं लोकमेति साह्स्रवंता प्रोखंति साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरात्यां इमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्त्वत्यांह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं कामदुषां अमुत्रामुष्मिल्लाँक उपं तिष्ठन्ते॥ [8]

पुशूनाय्यँन्तोऽग्रें जुहोत्यपंरिवर्गमेवैन रं शमयति त्रिर्शाचं॥३॥

रुद्रो वा एष यद्ग्निः स एतर्हिं जातो यर्ह् सर्वश्चितः स यथां वृथ्सो जातः स्तनम्प्रेफ्सत्येवं वा एष एतर्हिं भाग्धेयम्प्रेप्सित् तस्मै यदाहुंतिं न जुंहुयादेष्वर्यं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भाग्धेयेंनैवैन १ शमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यजमानो यद्ग्राम्याणाम्पशूनाम् [9]

पर्यसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पशूञ्छुचार्पयेद्यदांरण्यानांमार्ण्याञ्चरित्वा जुहुयाद्गेवीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानथो खल्वांहुरनांहुतिर्वे जर्तिलांश्च ग्वीधुंकाश्चेत्यंजख्यीरेणं जुहोत्याग्चेयी वा एषा यद्जाहुंत्यैव जुहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नार्ण्यानिङ्गेरसः सुवर्गं लोकं यन्तः [10]

अजायाँ घूर्मम्प्रासिश्चन्थ्सा शोचंन्ती पूर्णम्परांजिहीत्

सो ई ऽर्कोऽभवृत्तद्रकस्यौकृत्वमंकपूर्णनं जुहोति सयोनित्वायोद्धिष्ठश्रुहोत्येषा वै रुद्रस्य दिक्स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते चर्मायामिष्टंकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवंदयते त्रेधाविभक्तं जुंहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्थ्समावंद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रें जुहोति [11]

अथेयत्यथेयंति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यंः शमयति तिस्र उत्तरा आहुंतीर्जुहोति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवैन शमयति यदंनुपरिकामं जुहुयादंन्तरवचारिण रे रुद्रं कुर्यादथो खल्वांहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां वेत्यंनुपरिकामंमेव होत्व्यंमपरिवर्गमेवैन रे शमयति [12]

पुता वै देवताः सुव्ग्यां या उत्तमास्ता यजमानं वाचयित् ताभिरेवैन १ सुव्गं लोकं गमयित् यं द्विष्यात्तस्यं संच्रे पंशूनां न्यंस्येद्यः प्रथमः पृश्रिंभितिष्ठंति स आर्तिमार्च्छति॥ [13]

शुग्वेतसोऽपामेष्टाभिर्विकंर्षति नान्तरेकान्नपंश्चाशर्च॥४॥

अश्मन्नूर्ज्मिति परि षिश्चति मार्जयंत्येवैन्मथो तुर्पयंत्येव

स एंनं तृप्तोऽख्युंध्यन्नशोंचन्नम्ष्मिं ह्याँक उपं तिष्ठते तृप्यंति प्रजयां पृशुभिर्य एवं वेद तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः स १ रर्गणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नं म्मुरुतोऽन्नं मेवावं रुन्द्धेऽश्म ईस्ते ख्युद्मुं ते शुक् [14]

ऋच्छत् यं द्विष्म इत्याह् यमेव द्वेष्टि तमस्य ख्युधा चं शुचा चाँपयित त्रिः पंरिषिश्चन्पर्येति त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुच १ शमयित त्रिः पुनः पर्येति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुच १ शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वेत्सोऽपाम् [15]

शरोऽवंका वेतसशाखया चावंकाभिश्च वि कंर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुच श्रमयित यो वा अग्निं चितम्प्रंथमः पृश्रंधिकामंतीश्वरो वै त शुचा प्रदहो मृण्डूकेन् वि कंर्षत्येष वै पंशूनामंनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषुं पृश्र्षं हितो नार्ण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिर्वि कंर्षिति [16]

अष्टाख्वंरा गायत्री गांयत्रौं ऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुच १ शमयति पावकवंतीभिरत्रं वै पांवको ऽन्नेनैवास्य शुच १ शमयित मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णी उपानहावुपं मुश्चते ब्रह्मणैव मृत्योर्न्तर्धत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्तेऽन्तर्न्नाद्यादित्यांहुर्न्यामुपम् अतेऽन्य नान्तः [17]

पुव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्य रुन्द्धे नमंस्ते हर्रसे शोचिष् इत्यांह नम्स्कृत्य हि वसीया रसम्पूचरंन्त्यन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतय इत्यांह यमेव द्वेष्टि तमंस्य शुचार्पयित पावको अस्मभ्य शिवो भवेत्याहान्नं वै पावकोऽन्नंमेवावं रुन्द्धे द्वाभ्यामिधं न्नामित् प्रतिष्ठित्या अपुस्यंवतीभ्या शान्त्ये॥ [18]

देवाः प्रांजापृत्यो वृत्रश्चिरं पाप्मनश्चत्वारिष्ट्शचं॥५॥

चतुर्थः प्रश्नः

नृषदे विडिति व्याघांरयित पृङ्ग्याहुंत्या यज्ञमुखमा रंभतेऽख्य्ण्या व्याघांरयित तस्मांदख्य्ण्या पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये यद्वंषद्भुर्याद्यातयांमास्य वषद्भारः स्याद्यन्न वंषद्भुर्याद्रख्या स्सि यज्ञ स्हंन्युर्विडित्यांह प्रोख्यंमेव वषंद्भरोति नास्यं यातयांमा वषद्भारो भवंति न यज्ञ स्र रख्या सि प्रन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः [19]

अहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयाँन्प्रीणाति ये देवा देवानामिति द्र्प्रा मंधुमिश्रेणावौँख्यति हुतादंश्चेव देवानंहुतादंश्च यजंमानः प्रीणाति ते यजंमानम्प्रीणन्ति द्र्प्रेव हुतादंः प्रीणाति मधुंषाहुतादौँ ग्राम्यं वा एतदन्तं यद्द्र्यार्ण्यम्मधु यद्द्र्प्रा मंधुमिश्रेणावोख्यंत्युभयस्यावंरुद्धौ ग्रुमुष्टिनावौँख्यति प्राजापत्यः [20]

वै ग्रुंमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्या अनुपरिचार्मवौर्व वि वा एष प्राणैः प्रजयां पृश्मिर्ऋध्यते यौऽग्निं चिन्वन्निधिकामिति प्राणदा अपानदा इत्यांह प्राणानेवात्मन्यंत्ते वर्चोदा विरिवोदा इत्यांह प्रजा वै वर्चः पृशवो विरिवः प्रजामेव पृश्नात्मन्यंत्त इन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रः [21] हतः षोंड्शभिर्भोगेरसिनात्स एतामुग्नयेऽनीकवत्

आहुंतिमपश्यत्तामंजुहोत्तस्याग्निरनींकवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः षोडश्धा वृत्रस्यं भोगानप्यंदहद्वेश्वकर्मणेनं पाप्मनो निरमुच्यत् यद्ग्नयेऽनींकवत् आहुंतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानींकवान् भाग्धेयेन प्रीतः पाप्मानमि दहति वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत चिरम्पाप्मनः [22] निर्मुच्येतेत्येकैकं तस्यं जुहुयाचिरमेव पाप्मनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्पाप्मनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यांनुद्रुत्यं जुहुयात्ताजगेव पाप्मनो निर्मुच्येतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयोंवींयं दधात्यथो प्रतिष्ठित्यै॥ [23]

प्राणैः पोषों ऽप्रत्याग्नीं प्रे पतिंमेष दशं च॥6

उदेनमृत्तरां न्येतिं स्मिध् आ दंधाति यथा जनं यतेंऽवसं करोति ताहगेव तित्तस्त्र आ दंधाति त्रिवृद्धा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्मै भाग्धेयं करोत्यौदंम्बरीर्भवन्त्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपि दधात्युदं त्वा विश्वं देवा इत्यांह प्राणा वै विश्वं देवाः प्राणेः [24]

पुवैनमुद्यंच्छ्तेऽग्ने भरंन्तु चित्तिंभिरित्यांह् यस्मां पुवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवैन् समर्धयित पश्च दिशो देवींर्यज्ञमंवन्तु देवीरित्यांह् दिशो ह्यंषोऽनुं प्रच्यवतेऽपामंतिं दुर्मितिम्बाधंमाना इत्यांह् रख्यंसामपंहत्ये रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्तीरित्यांह पृशवो व रायस्पोषं [25] पश्नेवावं रुन्दे षङ्गिर्हरित षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरवैन रं

हरति द्वे पंरिगृह्यंवती भवतो रख्यंसामपंहत्यै सूर्यरिशम्रहरिकेश् पुरस्तादित्यांह् प्रसूँत्यै ततः पावका आशिषों नो जुषन्तामित्याहान्नं वे पांवकोऽन्नमेवावं रुन्द्वे देवासुराः संयंत्ता आस्नन्ते देवा एतदप्रंतिरथमपश्यन्तेन् वे तेंऽप्रति [26]

असुंरानजयन्तदप्रंतिरथस्याप्रतिरथत्वय्यँदप्रंतिरथं द्वितीयो होतान्वाहाँप्रत्यंव तेन यजंमानो भ्रातृंव्याञ्चयत्यथो अनंभिजितमेवाभि जंयित दश्चंम्भवित दशाँख्वरा विराङ्विराजेमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अथो दशाँख्वरा विराङ्गं विराङ्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठत्यसंदिव वा अन्तरिंख्यम्न्तरिंख्यम्वाग्नींध्रमाग्नींध्रे [27]

अश्मांनं नि दंधाति सत्त्वाय द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्ये विमानं एष दिवो मध्यं आस्त इत्यांह व्येवैतयां मिमीते मध्यं दिवो निहितः पृश्चिरश्मेत्याहान्नं वै पृश्चन्नंमेवावं रुन्द्धे चतुसृभिरा पुच्छांदेति चत्वारि छन्दांश्सि छन्दोंभिरेवेन्द्रं विश्वां अवीवृधन्नित्यांह वृद्धिंमेवोपावंतिते वाजांना सत्यंतिम्पतिम् [28]

इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नंमेवावं रुन्द्धे सुम्नहूर्यज्ञो देवा॰ आ चं वख्यदित्यांह प्रजा वै पृशवंः सुम्नम्प्रजामेव पृश्नात्मन्धंते यख्यंद्ग्निर्देवो देवा॰ आ चं वख्यदित्यांह स्वृगाकृत्यै वाजंस्य मा प्रस्वेनोंद्ग्राभेणोदंग्रभीदित्यांहासौ वा आंदित्य उद्यन्नंद्र्राभ एष निम्नोचंन्निग्राभो ब्रह्मणैवात्मानंमुद्गृह्णाति ब्रह्मणा भ्रातृंव्यं नि गृंह्णाति॥ [29]

अग्रे प्रेह्मवं स्म दुहे तां प्रजापंतेः साख्यान्मंनुष्यविशमेकंवि १शतिश्च॥ ७॥

प्राचीमन् प्रदिशम्प्रेहिं विद्वानित्यांह देवलोकमेवैतयोपावंती क्रमंध्वमग्निना नाकमित्यांहेमानेवैतयां लोकान्क्रंमते पृथिव्या अहमुदन्तरिंख्यमारुहमित्यांहेमानेवैतयां लोकान्थ्यमारोहिति सुवर्यन्तो नापेंख्यन्त इत्याह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्ने प्रेहिं [30]

प्रथमो देवयतामित्यांहोभयेंष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चर्ख्यंदिधाति पश्चिम्रिधं क्रामित् पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तेनं सह सुंवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यांमन्वांह् प्रत्या अग्ने सहस्राख्येत्यांह साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यै तस्मै ते विधेम् वाजांय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं [31]

रुन्द्वे द्रप्तः पूर्णामौदुंम्बरी स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्वे दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यांमेवोर्जं दधाति तस्मादमुतोऽर्वाचीमूर्जमुपं जीवामस्तिसृभिः सादयति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तम्प्रंतिष्ठां गंमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दधात्येषा वै सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म [32]

वै देवा असुंराणाः शतत्र्हाः स्तृ हेहित् यदेतयां स्मिधंमादधांति वज्रंमेवैतच्छंत्रध्नीं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्या अछंम्बद्गारिवेंधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्न इति वैकंङ्कतीमा दंधाति भा एवावं रुन्द्वे ताः संवितुर्वरेण्यस्य चित्रामितिं शमीमयी शान्त्यां अग्निर्वां ह वा अंग्निचितं दुहैंऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् [33]

स्वितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्यांहैष वा अग्नेर्दोह्स्तमंस्य कण्वं एव श्रांयसोंऽवेत्तेनं ह स्मैन् स दुंहे यदेतयां स्मिधंमादधांत्यग्निचिदेव तद्ग्निं दुंहे स्पप्त तें अग्ने स्मिधंः स्प्त जिह्वा इत्यांह स्प्तैवास्य साप्तांनि प्रीणाति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेः [34]

आस्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनािद्ध प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना स् सृष्ट्यां अग्निर्देवेभ्यो निलायत स दिशोऽनु प्राविंश् बुह्धन्मनंसा दिशों ध्यायेद्दिग्भ्य एवेन्मवं रुन्द्धे द्र्या पुरस्तां बुहोत्याज्येनोपिरिष्टात्तेजंश्चेवास्मां इन्द्रियं चं स्मीची दधाति द्वादंशकपालो वैश्वान्रो भंवति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरोंऽग्निवैंश्वान्रः साख्यात् [35]

पुव वैश्वान्रमवं रुन्द्धे यत्प्रंयाजान्याजान्कुर्याद्विकंस्तिः सा यज्ञस्यं दर्विहोमं कंरोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये राष्ट्रं वे वैश्वान्रो विण्मरुतो वेश्वान्र हुत्वा मांरुताञ्चंहोति राष्ट्र एव विश्वमन् बिशात्युचैर्वेश्वान्रस्या श्रांवयत्युपा श्रु मांरुताञ्चंहोति तस्माद्राष्ट्रं विश्वमितं वदित मारुता भविन्ति मुरुतो वे देवानां विशो देवविशेनेवास्मे मनुष्यविशमवं रुन्द्धे सप्त भवन्ति सप्तगंणा वे मुरुतो गणुश एव विश्वमवं रुन्द्धे गणेनं गणमंनुद्रुत्यं जुहोति विश्वंमेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ [36]

वि वै युज्ञस्सामं च मु इत्यांह च तिस्रश्चैकान्नपंश्चाशचं॥८॥

वसोर्धारां जुहोति वसोंमें धारांसिदिति वा एषा हूंयते घृतस्य वा एंनमेषा धारामुष्मिं ह्यांके पिन्वंमानोपं तिष्ठत् आज्येन जुहोति तेजो वा आज्यं तेजो वसोर्धारा तेजंसैवास्मै तेजोऽवं रुन्द्धेऽथो कामा वै वसोर्धारा कामानेवावं रुन्द्धे यं कामयेत प्राणानंस्यान्नाद्यं वि [37]

छिन्द्यामिति विग्राह् तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यात्राद्यं विच्छिनित् यं कामयेत प्राणानस्यात्राद्यक्ष सं तेनुयामिति संतेतां तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यात्राद्यक्ष सं तेनोति द्वादेश द्वादशानि जुहोति द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्द्धेऽन्नं च मेऽख्यंच म इत्याहैतद्वै [38]

अन्नस्य रूप॰ रूपेणैवान्नमवं रुन्द्वेऽग्निश्चं म् आपंश्च म् इत्यांहैषा वा अन्नस्य योनिः सयोंन्येवान्नमवं रुन्द्वेऽर्धेन्द्राणि जहोति देवतां एवावं रुन्द्वे यथ्सर्वेषाम्धिमन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रो देवतांनाम्भूयिष्टभाक्तम् इन्द्रमुत्तंरमाहेन्द्रियमेवास्मि यज्ञायुधानिं जुहोति यज्ञः [39]

वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्द्धेऽथों एतद्दै यज्ञस्यं रूपः रूपेणैव यज्ञमवं रुन्द्धेऽवभृथश्चं मे स्वगाकारश्चं म् इत्यांह स्वगाकृत्या अग्निश्चं मे घर्मश्चं म् इत्यांहैतद्वे ब्रंह्मवर्चसस्यं रूप र रूपेणैव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्द्व ऋकं मे सामं च म् इत्यांह [40]

पुतद्वै छन्दंसा र रूप र रूपेणैव छन्दा रस्यवं रुन्धे गर्भाश्च मे वृथ्साश्चं म इत्यांहैतद्वै पंशूना र रूप र रूपेणैव पशूनवं रुन्धे कल्पां अहोत्यक्तं प्रस्य कृष्ट्ये युग्मदयुजे जुंहोति मिथुन्त्वायों त्तरावंती भवतो ऽभिक्रांन्त्या एकां च मे तिस्रश्चं म इत्यांह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्चं [41]

मनुष्यछन्द्सं चर्तस्रश्चाष्टौ चं देवछन्द्सं चैव मनुष्यछन्द्सं चार्व रुन्द्ध् आ त्रयंस्त्रिश्शतो जुहोति त्रयंस्त्रिश्शद्धे देवतां देवतां पृवार्व रुन्द्ध आष्टाचंत्वारिश्शतो जुहोत्यष्टाचंत्वारिश्शदख्यरा जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यैवास्में पृशूनवं रुन्द्धे वाजंश्च प्रस्वश्चेतिं द्वाद्शं जुंहोति द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सर पृव प्रतिं तिष्ठति॥ [42]

ओषंधयः सप्ताभि दिशोऽन्यथा द्वे चं॥९॥

अग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भाग्धेयमि्च्छमान्सतं देवा अंब्रुवृत्रुपं

आर्ण्या उभयीषामवंरुद्धा अन्नस्यान्नस्य जुहोत्यन्नंस्यान्नस्य औद्म्बरेण स्रुवेणं जुहोत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्गन्नंमूर्जैवास्मा ऊर्जमन्नमवं रुन्द्धेऽग्निर्वे देवानांम्भिषिक्तोऽग्निचिन्मंनुष्यांणान्तस् न धांवेदवंरुद्धः ह्यंस्यान्नमन्नमिव खलु व व्रष्ययँद्धावेदन्नाद्यांद्ध [44]

उपार्वर्तते नक्तोषासेति कृष्णायै श्वेतवंथ्सायै पर्यसा जुहोत्यह्रैवास्मै रात्रिम्प्र दांपयित रात्रियाहंरहोरात्रे एवास्मै प्रत्ते कामंमन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतों जुहोति राष्ट्रमेवावं रुन्द्धे पङ्गिज्तंहोति षङ्गा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठति भवंनस्य पत् इति रथमुखे पञ्चाहंतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः [45]
अभि जंयत्यग्निचित ह वा अमुष्मिं ह्राँके वातोऽभि

पंवते वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनंममुष्मिं ह्याँके वातः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवं रुन्द्धे समुद्रोऽसि नभंस्वानित्यांहैतद्दै वातंस्य रूप॰ रूपेणैव वातमवं रुन्द्धेऽञ्जलिनां जुहोति न ह्येतेषांमन्यथाहंतिरवकल्पंते॥ [46]

त्रिवृदथ् तिष्ठंन्त्यग्र्याधेयेंन् नाचिंनुत सुप्तदंश च॥10॥

सुवर्गाय वै लोकार्य देवर्थो युंज्यते यत्राकृतार्यं मनुष्यर्थ एष खलु वै देवर्थो यद्ग्निर्ग्निं युंनज्मि शवंसा घृतेनेत्यांह युनक्त्येवैन् स एनं युक्तः सुंवर्गं लोकम्भि वहिति यथ्सर्वाभिः पश्चभिर्युआद्युक्तौऽस्याग्निः प्रच्युंतः स्यादप्रतिष्ठिता आहुंतयः स्युरप्रतिष्ठिताः स्तोमा अप्रतिष्ठितान्युक्थानि तिसृभिः प्रातःसवनेऽभि मृंशति त्रिवृत् [47]

वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तं युंनक्ति यथानंसि युक्त आंधीयतं एवमेव तत्प्रत्याहुंतयस्तिष्ठंन्ति प्रति स्तोमाः प्रत्युक्थानिं यज्ञायज्ञियंस्य स्तोत्रे द्वाभ्यांमभि मृंशत्येतावान् वै यज्ञो यावांनग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यातं ऊर्ध्वः त्रियते यावांनेव यज्ञस्तमंन्त्तौंऽन्वारोहित् द्वाभ्याम्प्रतिष्ठित्या एकयाप्रस्तुतम्भवत्यर्थं [48]

अभि मृंश्त्युपैनमुत्तंरो युज्ञो नंमृत्यथो संतत्यै प्र वा पृषोंऽस्माल्लोकाच्यंवते योंऽग्निं चिनुते न वा पृतस्यांनिष्ट्रक आहुंतिरवं कल्पते यां वा पृषोऽनिष्ट्रक आहुंतिं जुहोति स्रवंति वे सा ता स्रवंन्तीं युज्ञोऽनु पर्रा भवति युज्ञं यजमानो यत्पुंनश्चितिं चिनुत आहुंतीनाम्प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहुंतयस्तिष्ठंन्ति [49]

न युज्ञः पंराभवंति न यजंमानोऽष्टावुपं दधात्यृष्टाख्वंरा गायत्री गायत्रेणैवैनं छन्दंसा चिनुते यदेकांदश् त्रैष्टुंभेन् यद्वादंश् जागंतेन छन्दोंभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषौंऽग्निर्यत्पुंनश्चितिर्य एवं विद्वान्पुंनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुंषादन्नंमत्ति यथा वै पुंनराधेयं एवम्पुंनश्चितिर्यौंऽग्न्याधेयंन् न [50]

ऋध्रोति स पुंनराधेयमा धंते यौंऽग्निं चित्वा नर्ध्रोति स पुंनश्चितिं चिनुते यत्पुंनश्चितिं चिनुत ऋद्या अथो खल्वांहुर्न चेत्वयेतिं रुद्रो वा एष यदग्निर्यथां व्याघ्र १ सुप्तम्बोधयंति ताहगेव तदथो खल्वांहुश्चेत्व्येति यथा वसीया सम्भाग्धेयेन बोधयंति ताहगेव तन्मनुरिग्नमंचिनुत् तेन नार्ग्नोध्स एताम्पुंनिश्चितिमंपश्यत्तामंचिनुत् तया वै स आंर्जीद्यत्पुंनिश्चितिं चिनुत ऋद्यै॥ [51]

प्र भवति यजमानायतुनं वा अष्टाचेत्वारि॰शच॥11॥

छुन्दश्चितं चिन्वीत पृशुकांमः पृशवो वै छुन्दा एसि पशुमानेव भविति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकांमः श्येनो वै वयसाम्पतिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पतित कङ्क्षचितं चिन्वीत यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिं लोंक स्यामितिं शीर्षण्वानेवामुष्मिं लोंक भेवत्यलज्ञितं चिन्वीत चतुःसीतम्प्रतिष्ठाकांमश्चतंस्रो दिशों दिख्ळ्वं प्रतिं तिष्ठति प्रउग्चितं चिन्वीत भ्रातृं व्यवान्प्र [52]

पुव भ्रातृंव्यान्नुदत उभ्यतंःप्रउगं चिन्वीत् यः कामयेत् प्र जातान्भ्रातृंव्यान्नुदेय प्रतिंजनिष्यमाणानिति प्रैव जातान्भ्रातृंव्यान्नुदते प्रतिं जिन्ष्यमाणान्नथचक्रचितंं चिन्वीत् भ्रातृंव्यवान् वज्रो वै रथो वज्रंमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरति द्रोणचितंं चिन्वीतान्नंकामो द्रोणे वा अन्नंिम्भयते

सयौन्येवान्नमवं रुन्द्धे समूह्यं चिन्वीत पृशुकांमः पशुमानेव भंवति [53]

प्रिचाय्यं चिन्वीत् ग्रामंकामो ग्राम्थंव भंवति श्मशान्चितं चिन्वीत् यः कामयेत पितृलोक ऋंध्रयामितिं पितृलोक एवर्ध्रोति विश्वामित्रजमद्ग्नी वसिष्ठेनास्पर्धेता स एता जमदंग्निर्विह्व्यां अपश्यत्ता उपांधत्त ताभिर्वे स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृङ्क यिद्वेह्व्यां उपदर्धातीन्द्रियमेव ताभिर्वीर्यं यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के होतुर्धिष्णिय उपदर्धाति यजमानायतनं वै [54]

होता स्व एवास्मां आयतंन इन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धे द्वादशोपं दधाति द्वादंशाख्यरा जगंती जागंताः पशवो जगंत्यैवास्में पशूनवं रुन्धेऽष्टावंष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यष्टाशंफाः पशवंः पशूनेवावं रुन्धे षण्मौर्जातीये षड्वा ऋतवं ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतूनेव देवान्पितॄन्ग्रीणाति॥ [55]

अहंर्भवित वा अश्वोऽहंर्भवित दशं च॥12॥

पवंस्व वाजंसातय इत्यंनुष्टुक्प्रंतिपद्भंवति तिस्रों उनुष्टुभृश्चतंस्र

स्तिष्ठति

यदंनुष्टुक्पंर्मश्चंतुष्टोमः स्तोमांनाम्पर्मस्त्रिंरात्रो यज्ञानाम्पर्मोऽ पशूनाम्परंमेणैवैनंम्पर्मतांं गमयत्येकवि रशमहंर्भवति [56] यस्मिन्नश्वं आलुभ्यते द्वादंश मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असार्वादित्य एंकवि॰श एष प्रजापंतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साख्यादंभ्रोति शक्करयः पृष्ठम्भंवन्त्यन्यदंन वा पुते पुशव आ लेभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवार्ण्या यच्छक्षेरयः पृष्ठम्भव्नत्यश्वंस्य सर्वत्वायं पार्थुर्श्मम्ब्रह्मसामम्भव रिमना वा अर्थः [57] यत ईंश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रतिष्ठितः पराम्परावतं गन्तोर्त्पार्थुरश्मम्ब्रंह्मसामम्भवत्यश्वंस्य यत्यै धृत्यै संकृत्यच्छावाकसामम्भवत्युथ्सन्नयुज्ञो वा एष यदंश्वमेधः कस्तद्वेदेत्यां हुर्यदि सर्वों वा क्रियते न वा सर्व इति यथ्संकृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वंस्य सर्वत्वाय पर्यात्या

अनेन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहंर्भवति सर्वस्यास्यै

गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादश्र्वस्त्रिभिस्तिष्ट ई

पदः प्रतिदधत्पलायते पर्मा वा पुषा छन्दंसां

यचतंस्रो गायत्रियस्तस्माथ्सर्वा ५ श्वतुरंः

सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाँप्रोति सर्वं जयति॥ [58]

यदेकेंन प्रजापंतिः प्रेणानु यजुषापं विश्वकर्माग्न आ यांहि सुवर्गाय वज्ञां गायुत्रेणाग्नं उद्धे सुमीचीन्द्रांय मृयुर्पां बलांय पुरुषमृगः सौरी पृष्तः शका रुरुरलजस्स्पृणं आँग्नेयोऽश्वोऽग्रयेऽनींकवते चतुर्वि श्वातिः॥24॥ यदेकेंन् स पापींयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रंज्येष्टा अपां नप्नेऽश्वंस्तृप्रो द्विपष्टिः॥62॥ यदेकेनैकिशितिपात्पेत्वंः॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यद्रियंङ्गायुर्यच्च्रंश्रुणस्तद्वायोर्निर्वपंति देवतास्तस्मादाःखाष्टात्रिर्शश्च॥1॥

यदेकेन सक्ष्मपर्यति यज्ञस्य संतत्या अविच्छेदायैन्द्राः प्रावा ये मुष्क्रा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनांग्नेया यित्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवं नियुत्वंते तूप्रमा लंभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्मांद्यद्रियंङ्वायुः [1]

वातिं तृद्रियंङ्काग्निर्दहित् स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वेते स्यादुन्मां द्येद्यजमानो नियुत्वेते भवित् यजंमानुस्यानुंन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्यें भवतः सतेजस्त्वायं हिरण्यगर्भः समंवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयति प्रजापंतिर्वे हिरण्यगर्भः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लंभ्यते यच्चंश्रुणस्तत् [2] पुरुषाणा । रूपम् यत्तूप्रस्तदश्वानाय्यँदन्यतीदन्तद्भवाय्यँदव इव शुफास्तदवीनाय्यँद्जस्तद्जानीवाँयुर्वै पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यों भवंत्येतमेवैनंमभि संजानानाः पशव उपं तिष्ठन्ते वायव्येः कार्या(३)ः प्रांजापृत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं

कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापृत्यं कुर्याद्वायोः [3] इयाद्यद्वांयव्यंः पशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेनैति यद्वादंशकपालुस्तेनं वैश्वानरान्नेत्यांमावैष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति दीख्यिष्यमांणो सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांश्चेव यज्ञं चा रंभतेऽग्निरंवमो देवतानां विष्णुः परमो यदामावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति देवताः [4] एवोभयतः परिगृह्य यजंमानोऽवं रुन्द्धे पुरोडाशेंन वै देवा

अमुष्मिंश्लोंक आँध्वश्ररणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिंश्लोंक ऋध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋधोति यद्ष्टाकेपालस्तेनांग्लेयो यत्रिकपालस्तेनं वैष्णवः समृंख्ले यः कामयेतास्मिन्नोंक ऋध्रयामिति स च्रुं कुर्वीताग्लेर्धृतं विष्णोंस्तण्डुलास्तस्मांत् [5]

चुरुः कार्यों ऽस्मिन्नेव लोक ऋंभ्रोत्यादित्यो भंवतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथों अस्यामेवाधि यज्ञं तेनुते यो वे संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भों ऽवपद्यंते तादृगेव तदार्तिमार्च्छें द्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निवंपेत्संवथ्सरो वा अग्निवेंश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा [6]

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिंनुते नार्तिमार्च्छत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्द्धे त्रीण्येतानिं ह्वी १ षिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥ [7]

अ्ग्निवान्यंशुमानंसानीति वा अग्निर्थविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद् तेन तानांदित्या

अंब्रुवन्प्र यूयमंजनिद्वं वयर्श्वत्वारिष्शर्च॥२॥

प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोत्सौं ऽब्रवीद्वप्रविद्यस यो मेतः पुनः संचिनविदित् तं देवाः समेचिन्वन्ततो वै त आधुंवन् यथ्समचिन्वन्तिचित्यंस्य चित्यत्वम् य पृवं विद्वान्तिः चिनुत ऋध्रोत्येव कस्मै कम् ग्रिश्चीयत् इत्यांहुरिग्नवान् [8]

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेद्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भंवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पश्मानंसानीति वा अग्निः [9]

चीयते पशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उपं जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्त्रयः प्रत्यश्चं आत्मा संप्तम एतावंन्त एवैनंम्मुष्मिं ह्याँक उपं जीवन्ति प्रजापंतिर्ग्निमंचिकीषत् तम्पृंथिव्यं ब्रवीन्न मय्यग्निं चेष्यसेतिं मा धख्यति सा त्वांतिद्ह्यमांना वि धंविष्ये [10]

स पापीया-भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि

यथां त्वा नातिंधख्यतीति स इमाम्भ्यंमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधत्तानंतिदाहाय यत्प्रत्यग्निं चिन्वीत तद्भि मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सीद [11]

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्त संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्त्र त्वमंजिनष्ठा व्यम्प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छतं त्रीण्यहान्यिबभरुस्तेनं [12]

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि श्वतं च तस्मांत्र्यहम्भार्यः प्रेव जांयते तात्रुद्रा अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनिद्वं वयम्प्र जांयामहा इति त र रुद्रेभ्यः प्रायंच्छन्त र षडहांन्यिबभरुस्तेन त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि श्वतं च तस्मांत्षडहम्भार्यः प्रेव जांयते तानांदित्या अंब्रुवन्त्र यूयमंजिनद्वं वयम् [13] प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छन्तं द्वादशाहांन्यिबभरुस्तेन त्रीणि च शतान्यसृंजन्त

त्रयंस्त्रि शतं च तस्माद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जायते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखा सहस्रतमीय्यं एवमुख्य स साहस्रं वेद प्र सहस्रम्पशूनाप्रोति॥ [14]

युञ्जानेष्वग्ने प्राचीनंमुत्तानबाँमुभृत्ञ्चतुंर्वि रशतिश्च॥ 3॥

पश्चमः प्रश्नः

यजुंषा वा एषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुच्यते यदुखा सा वा एषेतर्हि यातयाम्नी सा न पुनेः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युख्वा हि ये तवं युख्वा हि देवहूतंमा् इ इत्युखायां जुहोति तेनैवैनाम्पुनः प्र युंक्के तेनायांतयाम्री यो वा अग्निं योग आगंते युनिक्तं युक्के युंआनेष्वग्ने [15]

युख्वा हि ये तवं युख्वा हि देवहूतंमा इत्यांहैष वा अग्नेर्योगस्तेनैवनं युनक्ति युङ्के यंश्वानेषं ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यं ड्राग्नेश्चेत्व्या(३) उत्ताना(३) इति वयं सां वा एष प्रंतिमयां चीयते यदग्निर्यन्त्र्यंश्चं चिनुयात्पृष्टित एंनुमाहंतय ऋच्छेयुर्यदंतानं न पतिंतु शक्नुयादस्वग्योऽस्य स्यात्प्राचीनं मृत्तानम् [16]

पुरुषशीर्षमुपं दधाति मुख्त एवैन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिन्ते सुवर्गोंऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चर्ख्युं वास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चर्ख्युं समृद्धौ देवासुराः संयत्ता आसन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वांम्भृतांवृञ्जत् तद्वांम्भृतों वामभृत्त्वय्यँ द्वांम्भृतंमुपदधांति वाममेव तया वसु यर्जमानो भ्रातृं व्यस्य वृङ्को हिरंण्यमूर्भी भवति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिर्वामञ्च्योतिष्वास्य ज्योतिर्वामं वृङ्को द्वियजुर्भवित प्रतिष्ठित्यै॥ [17]

ओषंधयः कञ्जुंहोति स्वपत्यायाष्टादंश च॥४॥

आपो वर्रणस्य पत्नंय आस्नता अग्निर्भ्यंध्यायताः समंभवत्तस्य रेतः परापत्त्तिद्यमंभवद्यद्वितीयंम्प्रापंतृत्तद्सा-वंभवद्यं वे विराड्सौ स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तदस्याम्प्रतिं तिष्ठित् तत्प्र जायते ता ओषंधयः [18]

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयतेऽन्नादो भंवति यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं समीची रेतः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमन्यामुपं दध्यादुत्तमायां- मन्याः रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् [19]

चन प्रत्यवंरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यव्रोहंतस्तदंनयोर्व्रतय्यौं वा अपंशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं ह्यौं के भंवति यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्यौं के भंवति चित्तिं जुहोमि मनसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौंना ऋतावृधंः समुद्रस्यं वयनंस्य पत्मं अहोमि विश्वकंमणे विश्वाहामंत्यं रहिविरितिं स्वयमातृण्णामुंप्धायं जुहोति [20]

पृतद्वा अग्नेः शिरः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिंश्लोंके भेवित य एवं वेदं सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदिग्नस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसुंवर्ग्यमस्य तथ्सुंवर्ग्यौऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्धि विद्वान्मृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वप्त्यायं देव दितिं च रास्वादिंतिमुरुष्येतिं यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चंमेनं चिनुते सुवर्ग्यौऽस्य भवित॥ [21]

ब्रह्मवादिनो व्यंन्यादेषु यजंमानुस्रीणिं च॥५॥

विश्वकंमां दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु

प्तेषाम्पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युंपदधांति हिरण्येष्टका उपं दधात्येताभ्यं एव देवतांभ्यो नमस्करोति ब्रह्मवादिनः [22]
वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचार्ण्यानंपंयति किं तत् उच्छि १ षतीति यद्धिरण्येष्टका उपदधांत्यमृतं वे हिर्रण्यम्मृतेनैव ग्राम्येभ्यः पृशुभ्यों भेषजं करोति नैनानं हिनस्ति प्राणो वे प्रंथमा स्वंयमातृण्णा व्यानो द्वितीयांपानस्तृतीयानु प्राण्यांत्प्रथमा १ स्वंयमातृण्णामुंप्धायं

तस्मै नर्मः प्रजापंती रुद्रो वर्रणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स

नंः पशून्पांतु सौंऽस्मान्पांतु तस्मै नमं एता वै देवतां

प्राणेनेव प्राण समर्धयित व्यंन्यात् [23]

द्वितीयां मृप्धायं व्यानेनेव व्यान समर्धयत्यपाँ न्यात्तृतीयां मृष्समर्धयत्यथाँ प्राणेरेवेन समिन्द्धे भूर्भुवः सुविरिति स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याहृंतीभिः प्रजापंतिः प्राजांयत् यदेताभिव्याहृंतीभिः स्वयमातृण्णा उपदधातीमानेव लोकान्पधायेषु [24]

लोकेष्विध प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा

चर्ख्यंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भवा सींदाग्निना वै देवाः

सुंवर्गं लोकमंजिगा रसन्तेन पतितुं नाशंक्रवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अपश्यन्ता दिख्यूपादधत् तेनं सर्वतंश्चख्युषा सुवर्गं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिख्यूपदधांति सर्वतंश्चख्युषैव तदग्निना यजंमानः सुवर्गं लोकमंति॥ [25]

रूपाणि सूदंदोहसस्तया षोडंश च॥६॥

अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंम्गि दूतं वृणीमह् इत्यांह हूत्वेवेनं वृणीतेऽग्निनाग्निः समिध्यत इत्यांह् समिन्छ एवेनंमग्निर्वृत्राणि जङ्गन्दित्यांह् समिछ एवास्मिन्निन्द्रियं दंधात्युग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवेनंमेतानि वा अहार् रूपाणि [26]

अन्वहमेवैनं चिनुतेऽवाहा र रूपाणि रुन्छे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्यत्याद्यातयाम्ँनीर्न्या इष्टंका अयातयाम्नी लोकम्पृणेत्यैन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येतिं ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृह्स्पितृश्चायांतयामानोऽनुच्रवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानं चरत्यात्मा वे लोकम्पृणा प्राणोऽनुष्टुप्तस्माँत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनं चरित ता अस्य सूदंदोहसः [27]

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणिन्ति पृश्यत्रंय इत्याहात्रं वै पृश्यत्रंमेवावं रुन्द्धेऽकीं वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवावं रुन्द्धे जन्मन्देवानां विशिस्त्रिष्वा रोचने दिव इत्यांहेमानेवास्में लोकाञ्च्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानाम्प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठिति तयां देवत्याङ्गिरस्बद्धुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानाम्प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठिति॥ [28]

ऐन्द्रिया पुर उंत्तराद्धनुस्तद्ग्नयं आहाष्टौ चं॥७॥

सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यद्ग्निर्वन्नं एकाद्शिनी यद्ग्नावंकाद्शिनीम्मिनुयाद्वन्नंणैन स्वृग्णिलोका-दन्तर्दंध्याद्यन्न मिनुयाध्स्वर्गभिः पृशून्व्यंध्येयेदेकयूपिमिनोति नैनं वन्नंण सुवर्गालोकादंन्तर्दधांति न स्वर्गभिः पृशून्व्यंध्यति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणध्यते यौऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया [29]

ऋचाक्रमंणम्प्रतीष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृध्यते रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्चमूची ताभ्यो वा एष आ वृश्चिते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रींणीते यत्ते रुद्र पुरः [30]

धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण् नमंस्करोमि यत्ते रुद्र दिख्यणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमस्करोमि यत्ते रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण् नमंस्करोमि यत्ते रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् [31]

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदुवथ्सरेण नर्मस्करोमि यत्ते रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नर्मस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथाँ व्याघ्रः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि संचितमेतैरुपं तिष्ठते नमस्कारेरेवैन र्श्रं शमयित येंऽग्नयंः [32]

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णों जीवातंवे सुव। आपं त्वाग्ने मनसापं त्वाग्ने तपसापं त्वाग्ने दीख्ययापं त्वाग्ने उपसद्धिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाग्ने दिख्यंणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वृशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ [33]

श्ये<u>त</u>त्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मांनश्चिनुते द्वावि^५शतिश्च॥8॥

गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्याम्पख्यावोजं प्रवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति पृष्ठेरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं प्रवास्मिन्दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांडे्तं वारवन्तीयंनावारयत् तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्व ॥ श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छ्यैतस्यं श्यैत्त्वम् [34]

यद्वारवन्तीयेनोपतिष्ठंते वारयंत एवैन इं श्येतेन श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदयेनापिपख्यम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणंमेवास्यं गच्छिति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णांग्नेः शिर् उपं दधामि दिख्यंणया त्वा दिशा सांदयामि त्रैष्टुंभेन छन्दसेन्द्रंण देवतंयाग्नेः पख्येणाग्नेः पख्यमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि [35] जागंतेन छन्दंसा सवित्रा देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यान्ष्ट्रभेन पुच्छमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यान्ष्ट्रभेन

छन्दंसा मित्रावर्रुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पुख्येणाग्नेः पुख्यमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सादयामि पाङ्केन् छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपात्मानमृग्निं चिनुतेऽपात्मामुष्मिं ह्याँके भविति यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भविति य एवं वेदं॥ [36]

दुध्रस्तुनूर्ह्विर्मागाः पातु द्वात्रिर्शच॥९॥

अग्नं उदधे या त इष्युंवा नाम तयां नो मृह तस्याँस्ते नमस्तस्याँस्त उप जीवंन्तो भूयास्माग्ने दुध्र गह्य कि॰शिल वन्य या त इष्युंवा नाम तयां नो मृह तस्याँस्ते नमस्तस्याँस्त उप जीवंन्तो भूयास्म पश्च वा एतेंंऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुध्रः [37]

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः कि श्रीलश्चंतुर्थो वन्यः पश्चमस्तेभ्यो यदाहुतीर्न जुंहुयादंध्वर्यं च यजंमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनै्वैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वाङ्कं आसन्नसोः प्राणों ऽख्योश्चख्युः कर्णयोः

श्रोत्रंम्बाहुवोर्बलंमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गांनि तुनूः [38] तुनुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप वा

त्नुवां मे सह नर्मस्ते अस्तु मा मां हि॰सीरप वा पृतस्मांत्प्राणाः क्रांमन्ति योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्गं आसन्नुसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंते यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाविवेश तस्में रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा हुविर्मांगाः [39]

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं चुरुमेतेन यर्जुषा चरुमायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनैवैन श्रमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमत्यांहुर्यस्यैतदुग्री क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तौत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिदंख्यिणतः पौन्त्वादित्यास्त्वा विश्वैद्वैः पश्चात्पौन्तु चुतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरुतः पांतु [40]

देवास्त्वेन्द्रंज्येष्ठा वर्रणराजानोऽधस्तां चोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोख्यितो यदेनमतः प्राचीनंम्प्रोख्यति यथ्संचितमाज्येन प्रोख्यति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोख्यितः॥ [41] प्रतीची दिक्तस्याँस्ते द्विष्मो यश्चं निलिम्पा नामेह गृहा इतिं लुख्यो वसींया-भवति॥10॥

स्मीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्निरिधंपतिरिस्तो रेख्यिता यश्चािधंपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नों मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामांसि दिख्यणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधंपितिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्त [42]

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्यदीची दिक्तस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चराजिरधिपती नामांसि बृह्ती दिक्तस्यास्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमोऽधिपतिः कुल्माषेग्रीवो रिष्युता यश्चाधिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्च [43]

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चितर रेख्यन्ति ताभ्यो यदाहुंतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनांञ्छमयित् नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषंवः सिल्लो निल्म्पा नामं [44] स्थ तेषां वो दिख्युणा गृहाः पितरों व इषंवः सगरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषंवो गह्वरोऽवस्थावानो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषंवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपिरं गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः [45]

अर्न्नं व इषंवो निमिषो वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्रिचिदेवोभयांन्प्रीणाति द्व्रा मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनांन्प्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहुताद इतिं [46]

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनाँन्प्रीणातीमः स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरि्रस्य मध्यै। उथ्सं जुषस्व मध्ममन्तमूर्व समुद्रियः सदंनुमा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः ख्युध्यन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तम्पराभवंन्तं

यर्जमानोऽनु पर्ग भवति सौंऽग्निं चित्वा लूखाः [47]

भ्वतीम स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा सुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है वे वाजी सुहितो दधातित्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति॥ [48]

इन्द्रांयाष्टावि ५ शतिः॥ 11॥

इन्द्रांय राज्ञे सूक्ररो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णो यमाय राज्ञ ऋश्यं ऋषभाय राज्ञे गवयः शाँदूलाय राज्ञे गौरः पुरुषराजायं मर्कटः ख्विप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञेः कुलुङ्गः सिन्धौः शिश्शुमारो हिमवंतो हस्ती॥ [49]

मयुस्त्रयोवि १शतिः॥12॥

मृयुः प्रांजापृत्य ऊलो हलींख्य्यो वृषद् शस्ते धातुः सर्रस्वत्ये शारिः श्येता पुरुषवाख्सरस्वते शुकः श्येतः पुरुषवागारण्योऽजो नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे ऋौश्रः॥ [50]

अपामेकान्नवि ५ शतिः॥13॥

अपां नम्ने ज्ञषो नाको मक्तरः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैंक्षराजो भगांय कुषीतंक आती वांहुसो दर्विदा ते वांयव्यां दिग्भ्यश्चंक्रवाकः॥ [51]

बलायाजग्र आखुः सृजया श्यण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवेऽसितो मन्यवे स्वजः कुम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः प्रतिश्रुत्कांयै वाहसः॥ [52]

पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कार्लका दार्वाघाटस्ते वनस्पतीनामेण्यह्ने कृष्णो रात्रियै पिकः ख्विङ्गा नीर्लशीर्ष्णी तैंऽर्यम्णे धातुः कंत्कटः॥ [53]

सौरी बुलाकश्यों मृयूरेः श्येनस्ते गेन्ध्र्वाणाः सूनां कृपिञ्जलो रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुण्डुणाची गोलित्तिका ता अप्सरसामरण्याय सृमुरः॥ [54]

पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्कः कश्वस्तेऽनुंमत्या अन्यवापौऽर्धमासानाम्मासां कृश्यपः क्वयिः कुटर्रुदात्यौहस्ते सिनीवाल्ये बृहुस्पतिये शित्पुटः॥ [55]

बलांय पुरुषमृगः सौरी पृंषतश्शकाष्टादंशाष्टादंश॥14-18॥

शकां भौमी पान्नः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृतूनां जहंका संवथ्यराय लोपां कपोत् उलूंकः शृशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवाकुंः सावित्रः॥ [56]

रुर्रुविं श्यृतिः॥19॥

रुरू रौद्रः कृंकलासः शकुनिः पिप्पंका ते शंर्व्यायै हरिणो मारुतो ब्रह्मणे शार्गस्त्रख्युः कृष्णः श्वा चंतुर्ख्यो गंर्दभस्त इंतरजनानांमग्रये धूङ्ख्यां॥ [57]

अलुज आँन्तरिख्य उद्रो मृद्धः प्रवस्तेंऽपामदिंत्यै हर्स्साचिंरिन्द्राण्यै कीर्शा गृध्रः शितिकख्यी वाँर्धाण्यसस्ते दिव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ [58]

अ्लजस्सुंपुर्णौऽष्टादंशाष्ट्रादंश॥21॥

सुपूर्णः पाँर्जुन्यो हुर्सो वृको वृषद्र्शस्त ऐन्द्रा अपामुद्रौऽर्यम्णे लोपाशः सिर्हो नंकुलो व्याघ्रस्ते महेन्द्राय कामाय परस्वान्॥ [59]

आुग्नेयो द्वाविर्श्शतिः॥22॥

आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः शितिपृष्ठो बार्हस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मांरुतः कुल्माषं ऐन्द्राग्नः सर्हितोऽधोरांमः सावित्रो वांरुणः पेत्वः॥ [60]

अश्वष्योड॑श॥23॥

अश्वंस्तूपरो गोंमृगस्ते प्रांजापत्या आंग्नेयौ कृष्णग्रींबौ त्वाष्ट्रौ लोंमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पत्यौ धात्रे पृंषोद्रः सौर्यो बलखः पेत्वंः॥ [61]

अग्नयोऽनींकवते द्वाविर्शातिः॥24॥

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्गान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ पिशंगौ तूपरौ मांरुतः कुल्माषं आग्नेयः कृष्णोंऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वंः॥ [62]

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णा अपा ग्रहाँ-भूतेष्ट्रकाः सुजूस्संबँथ्युरं प्रजापंतिस्स ख्युरपंविर्ग्नेवें दीख्ययां सुवृगायु तय्यँत्र सूयते प्रजापंतिर्ऋतुभी रोहिंतः पृष्टिञंः शितिबाहुरुंन्नतः कृणांश्शुण्ठा इन्द्रायादिंत्ये सौम्या वांकृणाः सोमायेकांदश पिशङ्गास्रयोंविरशितः॥23॥ हिरंण्यवर्णा भूतेष्ट्रकाश्छन्ते यत्कनीयारसित्रवृद्धिग्निवांकृणाश्चतुंःपश्चाशत्॥54॥ हिरंण्यवर्णा निवंख्यसः॥ हिरंः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

उन्दन्तिं सुमवंल्गत मधुपृचाम्मातरो द्वाविरंशतिश्च॥1॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शश् स्योना भवन्तु। यासार् राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शश् स्योना भवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भुख्यं या अन्तरिख्ये बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम्पयंसोन्दन्तिं [1]

शुक्रास्ता न आपः शई स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चर्ख्यंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीरं रंप्सृषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामांनि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभरं समवंत्यत। [2]

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन।

अपकाम स्यन्दंमाना अवींवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मादुदकमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतिमदापं आसुर्ग्नीषोमौ विभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचाम्ं [3]

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चख्यंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य ख्ययांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिंख्ये यतस्व पृथिव्या सम्भंव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ [4]

अमृतंमस्मै जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदर्धाति साख्यात्सप्तचंत्वारि शच॥२॥

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राज्यसूयं यदेते ग्रहाः स्वाँऽग्निर्वरुणस्वो राज्यसूयंमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव सूयतेऽथो उभावेव लोकाविभ जंयति यश्च राज्यसूयेनेजानस्य

यश्चौंश्चित् आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पौंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना परौस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् [5]

वा आप्स्तस्मांदद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः प्राव आपोऽन्नंम्प्रावौऽन्नादः पंशुमान्नविति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं [6]

अन्नमर्व रुन्द्धे पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमर्व रुन्द्ध आ द्वांद्यात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्ये प्र प्रजयां प्रश्निर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ [7]

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सो उध्वर्यं यजंमानम्प्रजाः शुचार्पयित् यद्प उंपदधांति शुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजंमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपुदर्धाति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजिति वर्षुंकः पूर्जन्यः [8]

भ्वति यो वा एतासांमायतंनं क्रुप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आसामायतंनमेषा क्रुप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका एतत्खलु वै साख्यादत्रं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पंपदधांति साख्यात् [9]

पुवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिब्रह्मंणेवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्साय त्वेत्यांह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्च्सी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ [10]

त पुवान्ववंस्रावयत्येतदृष्टाचंत्वारि १शच॥ ३॥

भूतेष्ट्रका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रंयत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवैन्मवं यजते तस्मादिश्विचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादिश्विचिन्नाभिचंरित्वै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष यौऽग्निं चिनुते

देवसुवामेतानि ह्वी १ षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ सवास्त एव [11]

राजसूर्यम्ब्रह्मसवश्चित्यों देवस्यं त्वा सवितुः प्रस्व

अस्मै सवान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ सुवन्ते सवौं ऽग्निर्वरुणसवो

इत्यांह सिवृतृप्रंसूत एवैन्म्ब्रह्मणा देवतांभिर्भि विश्वत्यन्नंस्यान्नस्यामि विश्वत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तांत्प्रत्यश्रं विश्वति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंम्द्यते शीर्ष्तोऽभि विश्वति शीर्ष्तो ह्यन्नंमृद्यत् आ मुखांद्न्ववंस्नावयति [12]

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्रेस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि विश्वति बृहस्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म

वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनंमभि षिंश्वतीन्द्रंस्य त्वा

साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्द्धात्येतत्

[13]

वै राज्यसूर्यस्य रूपय्यँ एवं विद्वानृग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जंयति यश्चं राज्यसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित् इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यम्परांपतृत्तद्देवाः सौँत्राम्ण्या समंभरन्थ्सूयते वा एष यौँऽग्निं चिंनुतेँऽग्निं चित्वा सौँत्राम्ण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ [14]

यदंलेलायुथ्स उत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥४॥

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुणीभिः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोभिः स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव इडां पृशवों घृत संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवासमें पृशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् [15]

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं आहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वेत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तांद्भागास्ता एव प्रींणात्यथो चर्ब्युरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनेन्थो भविति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सलिलमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतोंऽलेलायथ्सः [16] प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्निम्नित्ति व स प्रत्यंतिष्ठद्याम्पुरस्तांदुपा-दंधात्तच्छिरोऽभव्थ्सा प्राची दिग्यां दंख्यिणत उपादंधाथ्स दिख्यंणः पुख्योऽभव्थ्सा दंख्यिणा दिग्याम्पश्चादुपा-दंधात्तत्पुच्छंमभव्थ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तरत उपादंधात् [17]

स उत्तरः प्रख्यों ऽभव्थ्योदींची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठः दिगियवाँ अग्निः पश्चेष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनंन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा सर्वा वा इयं वयों भ्यो नक्तं दृशे दीं प्यते तस्मादिमां वया ऐसि नक्तं नाध्यां सते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव [18]

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याश्चेयो वै ब्राह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वासु दिख्वर्धुकुः स्वामेव तिद्दशमन्वेत्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हारुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विशन्ति॥ [19]

दाधार त्रिष्टभंमिममेवैवं चत्वारिं च॥५॥

स्ंवथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीयें संवथ्सर औग्नेयमृष्टाकपालं

निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पत्यं चुरुं वैष्ण्वं त्रिंकपालन्तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत् यद्ष्टाकंपालो भवंत्यष्टाख्वंरा गायत्र्यांग्रेयं गायत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनम्व तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाख्वरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रेष्टुंभम्माध्यंदिन् सवंनम्माध्यंदिनम्व सवंनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् [20]

छन्दो यह्वादेशकपालो भवंति द्वादेशाख्यरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांरहस्पत्यश्चरुभवंति ब्रह्म वे देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैंष्ण्वस्निकपालो भवंति यज्ञो वे विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीयं संवथ्सरंऽभिजिता यजंतेऽभिजित्ये यथ्संवथ्सरमुख्यंम्बिभर्तीममेव [21]

तेनं लोकः स्पृणोति यद्वितीयें संवथ्सरैंऽग्निं चिनुतैंऽन्तरिंख्यमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयें संवथ्सरे यजतेऽमुमेव तेनं लोकः स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कुख्यीवारं औशिजो वीतहंव्यः श्रायसस्रुसदंस्युः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र रंसहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त् प्रथंते प्रजयां पृशुभिस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छुन् य एवं विद्वानेतम्शिं चिनुते॥ [22]

अग्निस्तथ्सु इस्कृत्याग्नेर्दर्श च॥६॥

प्रजापंतिरग्निमंचिन्त स ख्युरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादयित्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वम्ब्रह्म वै छन्दा रेस् ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिरेसायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्गिः [23]

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गृत्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेन्निर्ऋत्या आत्मानमपिं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गृत्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं तादगेव तत् [24] प्रजापंतिर्वा अथंवांग्निरेव दध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत १ ह वाव तद्दिंप्भ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोति सात्मांनमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भविति य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव स इस्कृत्यं [25]

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यर्जमानः सक्ष्रंरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सक्ष्रत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंन्नेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषमृग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्द्वे॥ [26]

स्यात्रयोदश त्रिष्शत्रु रात्रींदींख्यितः स्याद्वे तेंऽष्टाविषशातिश्व॥७॥

अग्नेर्वे दीख्ययां देवा विराजमाप्नुविन्तस्रो रात्रींदींख्यितः स्यात्त्रिपदां विराङ्किराजमाप्नोति षड्रात्रींदींख्यितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजमाप्नोति दश् रात्रींदींख्यितः स्याद्दशांख्यरा विराङ्किराजमाप्नोति द्वादंश रात्रींदींख्यितः स्याद्दशांख्यरा विराङ्किराजमाप्नोति द्वादंश रात्रींदींख्यितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो

विराड्विराजंमाप्रोति त्रयोदश् रात्रींदीख्यितः स्यात्रयोदश [27]

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्नोति

पश्चंदश रात्रींदींख्यितः स्यात्पश्चंदश वा अंर्धमासस्य

रात्रंयोऽर्धमासशः संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नो सप्तदंश रात्रींदीं ख्यितः स्याद्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति चतुंर्वि ५ शति ५ रात्रीदीं खितः स्याचतुं विंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजमाप्नोति त्रिश्शतश्र रात्रीदीख्यितः स्यौत् [28] त्रि शदंख्यरा विराड्विराजंमाप्नोति मासं दीख्यितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति चतुरों मासो दींख्यितः स्यांचतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृंथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्ते उन्तरिंख्यमाजंयित्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छञ्छ्रेष्ठां देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत द्वादंश

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो ऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका

आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रेष्ठार्र समानानाम्॥ [29]

मिनुयात्तृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदंश च॥८॥

यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्ऋमिषम्प्राण्मा मा हांसीदन्तिरंख्यमार्ऋमिषम्प्रजा मा मा हांसीदिवमार्ऋमिष्युं स्वंरग्नमेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनं- मन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्रे यत्पख्यसंम्मिताम्मिनुयात् [30] कनीया एसं यज्ञऋतुमुपंयात्पापीयस्यस्यात्मनंः प्रजा स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्याया एसमेव यंज्ञऋतमपैति

सुवर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यदग्निस्तं

कनीयाश्सं यज्ञऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनः प्रजा स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्यायाश्समेव यंज्ञऋतुमुपेति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भेवति साह्स्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयिति द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिख्यम्नतरिख्यमेवाभि जयिति त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः [31]

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोंऽमुमेव लोकम्भि जयित जानुद्धं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयत्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्घं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानिस्त्रष्टुभैवान्त ग्रीवद्घं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहिति नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् [32]

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धेत्ते यद्ग्निं चिनुते यद्पेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यत्रोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रंः [33]

यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतसः संतत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिखं द्वितीयौ प्राणो वा अन्तरिख्वं तस्मान्नान्तरिख्यम्पश्यंन्ति न प्राणमसौ तृतीया चख्युर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चख्युर्यजुषेमां च [34]

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्या अथौं प्राणानांमिष्टो युज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंख्यीयत्यांह स्तुतश्रस्त्रे एवैतेनं दुहे पिता मांतिरश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजेः पदान्ं तख्युः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्वहृस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिषदित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनुमन्ं शश्सित॥ [35]

षोढाविहितो वै वैष्णवीरुन्यो विर्श्यातिश्चं॥१॥

सूयते वा एषों ऽग्नीनां य उखायाम् भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यवरोहंति तादगेव तदांसन्दी सादयित गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथों स्वमेवेनं करोति गर्भो वा एष यद्ख्यो योनिः शिक्यंय्यँच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हंण्याथ्यदुद्धाम शिक्यंम्भवति षोढाविहितो वै [36]

पुरुष आत्मा च शिरेश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजंमानोऽमुष्मिं ह्याँकेंऽग्निं दुहे संवथ्मरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्ण्वीः [37]

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंम्बिभर्ति

प्राजापत्या एव तद्दपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पत्यो वैष्णवीरेव तद्दपं धत्ते यदिष्टंकाभिरिग्नें चिनोतीयं वै विश्वकंमां वैश्वकर्मणीरेव तद्दपं धत्ते तस्मादाहुस्त्रिवृदग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिन्याद्यतं दिख्यंणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् याँऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिख्यंणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ [38]

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश च॥10॥

प्रजापंतिरिग्नमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरहँ सन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दिख्यंणम्पख्यहँ र्षाभिः पुच्छ रंश्वरदोत्तंरम्पख्य हेमन्तेन मध्यम्ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत ख्युत्रेण दिख्यंणम्पख्यम्पश्भिः पुच्छं विँशोत्तंरम्पख्यमाशया मध्यय्यँ एवं विद्वानिग्नें चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं [39]

रुन्द्धे शृण्वन्त्येनम्ग्निं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतरिंख्यं द्वितीया वयार्ससे पुरीषम्सौ तृतीया नख्यंत्राणि पुरीषय्यँज्ञश्चंतुर्थी दिख्यंणा पुरीष्य्यंजेमानः पश्चमी प्रजा पुरीष्य्यंत्रिचितीकं चिन्वीत युज्ञं दिख्यंणामात्मानेम्प्रजामन्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीक एतदेव सर्वर्श्वं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितयः [40]

त्रिवृद्धंग्नियंद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव स्पृंणोति पश्च चितंयो भवन्ति पश्चिमः पुरीषेर्भ्यूंहित दश् सम्पंद्यन्ते दशाँख्यरो व पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तः स्पृंणोत्यथो दशाँख्यरा विराडत्रं विराङ्चिराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवथ्सरो व षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष् पष्ट षद्वितंयो भवन्ति षद्वरीषाणि द्वादंश् सम्पंद्यन्ते द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रति तिष्ठति॥ [41]

रोहिंतो धूमरोहितः कर्कन्धुंरोहित्स्ते प्रांजापृत्या बभुरंरुणबंभुः शुक्तंबभुस्ते रौद्राः श्येतः श्येताख्यः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यास्तिस्रः कृष्णा वृशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वृशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलेलामास्तूप्राः॥ [42] रोहितः पृश्ञिष्यङ्वि रशतिष्यङ्वि रशितः॥12॥

पृश्जिस्तिरश्चीनंपृश्जिरूर्ध्वपृश्चिस्ते मांकृताः फुल्गूर्लोहितोण बंलुख्वी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती ख्युद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिसः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंक्णलंलामास्तूपराः॥ [43]

1131

शितिबाहुरन्यतंःशितिबाहुः सम्नत्रशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतंःशितिरन्ध्रः सम्नत्रशितिरन्ध्रस्ते मैन्नावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त औश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ [44]

शितिबाहुरुन्नतः पश्चवि शितिबाहुरुन्नतः ॥14॥

उन्नत ऋषभो वांमनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त ऐंन्द्राबार्हस्पृत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रस्त ऐंन्द्रावैष्णवास्तिस्रः सि्ध्मा वृशा वैश्वकर्मृण्यंस्तिस्रो धात्रे पृंषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूप्राः॥ [45] कुर्णास्त्रयों यामाः सौम्यास्त्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्त्रयव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणार्थं सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूपराः॥ [46]

शुण्ठा वि∜शृतिः॥16॥

शुण्ठास्त्रयों वैष्णवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुक्रमायं लप्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्त्र आंदित्यानांत्रिव्थ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्ण्वा गौरलंलामास्त् [47]

इन्द्रांय राज्ञे द्वावि १शतिः॥17॥

इन्द्रांय राज्ञे त्रयः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिककुद इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्यौद्धः साध्यानान्तिसः पष्ठौद्धो विश्वेषां देवानांमाग्रेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूप्राः॥ [48]

अदित्या अष्टादंश॥18॥

अदित्ये त्रयों रोहितेता ईन्द्राण्ये त्रयंः कृष्णेताः कुहैं त्रयोंऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकाये त्रयोंऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या आंग्रावैष्णुवा रोहितललामास्तूपुराः॥ [49] सौम्या एकान्नवि १ शतिः॥19॥

सौम्यास्त्रयंः पिशंगाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारंगाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मुल्हा इन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपराः॥ [50]

वारुणा विर्शातिः॥20॥

वार्णास्रयः कृष्णलेलामा वर्रणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वर्रणाय रिशादेसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ [51]

सोमाय स्वराज्ञे चतुंस्त्रि॰शत्॥21॥

सोमांय स्वराज्ञं ऽनोवाहावं नुङ्गाहां विन्द्राग्निभ्यां मोजोदाभ्यामुष्ट सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वडं वे द्वे धेनू भौमी वैराजी पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावं नुङ्गाहौं वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यों दिव्यावृषभौ पंरिमरौ॥ [52]

एकांदश् पश्चंवि श्यातिः॥22॥

एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव आ लेभ्यन्ते छग्लः कल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा

अंनूब्न्थ्यां भवन्त्याग्नेय ऐंन्द्राग्न आंश्विनस्ते विंशालयूप आ लंभ्यन्ते॥ [53]

पिशङ्गां विश्शृतिः॥23॥

पिशंगास्त्रयो वास्नाः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्वयस्त्रयेः शारदाः पृश्विस्कथास्त्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्त्रयेः शैशिराः संवथ्सराय निवंख्यसः॥ [54]

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता पश्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र इन्द्रंस्य चित्तिय्यँथा वे वयो वे यदाकूंताचास्तें अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापंतिस्सोंऽस्माध्स्तेगान् वाजं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंर्ग्ग्रेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्डोस्तेऽग्निः पृश्ररंसी्थ्यिङ्विरंशितः॥26॥ यो वा एवाहंतिमभवन्यथिभिरवरुध्यानन्दमष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतय्यँद्यंविज्ञिन्नंसि॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णापंणमस्तु॥

॥सप्तमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे सप्तमः प्रश्नः॥

एनमेतदह्नोऽष्टाचंत्वारि॰शच॥1॥

यो वा अयंथादेवतम्भिं चिंनुत आ देवताँभ्यो वृक्ष्यते पापीयान्भवति यो यंथादेवतं न देवताँभ्य आ वृक्ष्यते वसीयान्भवत्याग्नेय्या गांयत्रिया प्रंथमां चितिंम्भि मृंशेत्रिष्टभाँ द्वितीयां जगत्या तृतीयांमनुष्टभां चतुर्थीम्पङ्क्या पश्चमीय्यंथादेवतमेवाग्निं चिनुते न देवतांभ्य आ वृंश्च्यते वसीयान्भवतीडांयै वा एषा विभक्तिः पृशव इडां पृश्भिरेनम् [1]

चिनुते यो वै प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छ्रत्यश्वांवभितंस्तिष्ठेतां कृष्ण उत्तर्तः श्वेतो दिख्यंण- स्तावालभ्येष्टंका उपं दध्यादेतद्वै प्रजापंते रूपम्प्रांजापत्योऽश्वंः साख्यादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निं चिनोति नार्तिमार्च्छंत्येतद्वा अहों रूपं यच्बेतोऽश्वो रात्रियै कृष्ण एतदह्नंः [2]

रूपं यदिष्टंका रात्रिये पुरीष्मिष्टंका उपधास्यञ्चेतमश्चंमभि मृंशेतपुरीषमुपधास्यन्कृष्णमंहोरात्राभ्यांमेवेनं चिनुते हिरण्यपात्रम्मधौः पूर्णं दंदाति मध्व्योऽसानीति सौर्या चित्रवत्यावेंख्यते चित्रमेव भंवति मध्यन्दिनेऽश्वमवं घ्रापयत्यसौ वा आंदित्य इन्द्रं एष प्रजापंतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साख्यादंभ्रोति॥ [3]

प्राजापत्याल्लौंकार्य देवाः पितो दध्यादाग्रयणं पश्चेवि शतिश्च॥2॥

त्वामंग्ने वृष्मं चेकितान्म्पुन्युवानञ्चनयंत्रुपागाम्। अस्थूरि णो गार्हंपत्यानि सन्तु तिग्मेनं नो ब्रह्मणा संश्रिशाधि। पृशवो वा एते यदिष्टंकाश्चित्यांचित्यामृष्ममुपं दधाति मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजनंनाय तस्माद्यथेयूंथ ऋष्मः। संवथ्सरस्य प्रतिमां यां त्वां रात्र्युपासंते। प्रजाश्स्वीरां कृत्वा विश्वमायुर्व्यश्ववत्। प्राजापत्याम् [4]

पुतामुपं दधातीयं वावेषेकांष्ट्रका यदेवेकांष्ट्रकायामत्रं क्रियते तदेवेतयावं रुन्द्ध एषा वै प्रजापंतेः कामृदुघा तयैव यजंमानोऽमुष्मिंश्लोंकेंऽग्निं दुंहे येनं देवा ज्योतिंषोध्वा उदायन् येनांदित्या वसंवो येनं रुद्राः। येनाङ्गिरसो महिमानमान्शुस्तेनेतु यजंमानः स्वस्ति। सुवर्गाय वा एष लोकायं [5]

चीयते यद्ग्निर्येनं देवा ज्योतिषोध्वा उदायन्नित्युख्य र सिनन्द्व इष्टंका एवैता उपं धत्ते वानस्पत्याः सुंवर्गस्यं लोकस्य सम्ष्ट्ये शतायुंधाय शतवींर्याय शतोतंयेऽभिमातिषाहें। शतं यो नः शरदो अजीतानिन्द्रों नेषदितं दुरितानि विश्वां। ये चत्वारं पथयों देवयानां अन्त्रा द्यावांपृथिवी वियन्तिं। तेषां यो अज्यांनिमजींतिमा वहात्तरमैं नो देवाः [6]

परिं दत्तेह सर्वै। ग्रीष्मो हेमन्त उत नों वसन्तः श्रद्धर्षाः सुंवितं नो अस्तु। तेषांमृतूना श्रातशांरदानां निवात एषामभये स्याम। इदुव्थ्सरायं परिवथ्सरायं संवथ्सरायं कृणता बृहन्नमंः। तेषां वय सुंमृतौ यृज्ञियांनां ज्योगजीता अहंताः स्याम। भृद्रान्नः श्रेयः समंनैष्ट देवास्त्वयांवसेन समंशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो [7]

आ विशस्व शं तोकायं तनुवें स्योनः। अज्यांनीरेता उपं दधात्येता वै देवता अपंराजितास्ता एव प्र विशति नैव जीयते ब्रह्मवादिनों वदन्ति यदंर्धमासा मासां ऋतवंः संवथ्सर ओषंधीः पचन्त्यथ् कस्मांदन्याभ्यों देवतांभ्य आग्रयणं निरुप्यत् इत्येता हि तद्देवतां उदजंयन् यद्तुभ्यों निर्वपेद्देवतांभ्यः समदं दध्यादाग्रयणं निरुप्येता आहंतीर्जुहोत्यर्धमासानेव मासांनृतून्थ्यंवथ्सरम्प्रीणाति न देवतांभ्यः समदंन्दधाति भद्रान्नः श्रेयः समनेष्ट देवा इत्यांह हुताद्यांय् यजंमान्स्यापंराभावाय॥ [8]

इन्द्रंस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तनूपा नंः प्रतिस्पृशः। यो नंः पुरस्तौद्दख्यणतः पृश्चादुंत्तर्तोऽघायुरंभिदासंत्येत श् सोऽश्मानमृच्छत्। देवासुराः संयंत्ता आसन्तेऽसुंरा दिग्भ्य आबांधन्त तान्देवा इष्वां च वज्रेण चापांनुदन्त् यद्वज्रिणीरुपदधातीष्वां चैव तद्वज्रेण च यजंमानो भ्रातृंव्यानपं नुदते दिख्यूपं [9]

द्धाति देवपुरा एवैतास्तंनूपानीः पर्यूह्तेऽग्नांविष्णू स्जोषंसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। द्युम्नैर्वाजेंभिरा गंतम्। ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्न देवतांयै जुह्बत्यथं किन्देवत्यां वसोधिरत्यग्निर्वसुस्तस्यैषा धारा विष्णुर्वसुस्तस्यैषा धारांग्नावैष्ण्व्यर्चा वसोधीरांं जुहोति भाग्धेयेनैवैनौ समंधियत्यथों पृताम् [10]

पुवाहुंतिमायतंनवतीं करोति यत्कांम एनां जुहोति तदेवावं रुन्छे रुद्रो वा एष यदग्निस्तस्यैते तनुवौं घोरान्या शिवान्या यच्छंतरुद्रीयं जुहोति यैवास्यं घोरा तनूस्तां तेनं शमयति यद्वसोर्धारां जुहोति यैवास्यं शिवा तनूस्तां तेनं प्रीणाति यो वै वसोर्धाराये [11]

प्रतिष्ठां वेद् प्रत्येव तिष्ठिति यदाज्यंमुच्छिष्यंत तस्मिन्ब्रह्मौद्नम्पंचेत्तम्ब्राह्मणाश्चत्वारः प्राश्नीयरेष वा अग्निर्वेश्वान्रो यद्वाह्मण एषा खलु वा अग्नेः प्रिया तन्यद्वेश्वान्रः प्रियायांमेवेनां तनुवाम्प्रति ष्ठापयति चतंस्रो धेनूर्दंद्यात्ताभिरेव यजंमानोऽमुष्मिं श्लौंक ऽग्निं दुंहे॥ [12]

भागधेयञ्जह्वंति पर्मा राष्ट्रन्दंधाति सप्त चं॥४॥

सप्तमः प्रश्नः

चित्तिं ञ्चहोम् मनंसा घृतेनत्याहादाँभ्या वै नामैषाहुं तिर्वेश्वकम् नैनं चिक्यानम्भातृं व्यो दभ्गेत्यथों देवतां एवावं रुन्द्धेऽग्ने तम्द्येतिं पङ्ग्या जुंहोति पङ्ग्याहुंत्या यज्ञमुखमारंभते सप्त ते अग्ने स्मिधंः सप्त जिह्ला इत्याह् होत्रां एवावं रुन्द्येऽग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भाग्धेयम् [13]

इच्छमान्स्तस्मां एतद्भांगधेयम्प्रायंच्छन्नेतद्वा अग्नेरंग्निहोत्रमेत खलु वा एष जातो यर्हि सर्वश्चितो जातायैवास्मा अन्नमपि दधाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति वसीयान्भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति यदेष गार्हंपत्यश्चीयतेऽथ् क्वांस्याहवनीय इत्यसावांदित्य इति ब्रूयादेतस्मिन् हि सर्वांभ्यो देवतांभ्यो

जुह्वंति [14]

य एवं विद्वानिष्गं चिनुते साख्यादेव देवतां ऋधोत्यग्ने यशस्विन् यशसेममप्येन्द्रांवतीमपंचितीमिहा वह। अयम्मूर्धा पंरमेष्ठी सुवर्चाः समानानांमृत्तमश्लोंको अस्तु। भद्रम्पश्यन्त उपं सेदुरग्ने तपो दीख्यामृष्यः सुवर्विदः। ततः ख्युत्रम्बलमोजंश्च जातं तद्समै देवा अभि सं नमन्तु। धाता विधाता पंरमा [15]

उत संदक्यजापंतिः परमेष्ठी विराजां। स्तोमाश्छन्दा रेसि निविदों म आहुरेतस्में राष्ट्रम्भि सं नंमाम। अभ्यावंतिध्वमुप् मेतं साकम्य शास्ताधिपतिवीं अस्तु। अस्य विज्ञान्मनु स रंभध्वमिमम्पश्चादनुं जीवाथ सर्वे। राष्ट्रभृतं एता उपं दधात्येषा वा अग्नेश्चितीं राष्ट्रभृत्तयैवास्मिन्नाष्ट्रं दंधाति राष्ट्रमेव भंवति नास्मादाष्ट्रम्भ्रंशते॥ [16]

तमंसाऽऽदित्यौंऽस्तीति दिशं आदित्यः प्रजापंतिमब्रबीदुपं त्वाऽसौ पश्चंचत्वारि॰शच॥६॥

यथा वै पुत्रो जातो म्रियतं एवं वा एष म्रियते यस्याग्निरुख्यं उद्घायंति यन्निर्मन्थ्यं कुर्याद्विच्छंन्द्याद्भातृंव्यमस्मै जनयेत्स एव पुनंः प्रीध्यः स्वादेवैनं योनैर्जनयति नास्मै भ्रातृंव्यं जनयति तमो वा एतं गृह्णाति यस्याग्निरुख्यं उद्वायंति मृत्युस्तमंः कृष्णं वासंः कृष्णा धेनुर्दिख्यंणा तमंसा [17]

पुव तमों मृत्युमपं हते हिरंण्यं ददाति ज्योतिर्वे हिरंण्युश्योतिंषैव तमोऽपं हतेऽथो तेजो वे हिरंण्युन्तेजं प्वात्मन्धंते सुवर्न घर्मः स्वाहा सुवर्नाकः स्वाहा सुवर्न शुक्रः स्वाहा सुवर्न ज्योतिः स्वाहा सुवर्न सूर्यः स्वाहाकों वा एष यदग्निरसावांदित्यः [18]

अश्वमेधो यदेता आहुंतीर्जुहोत्यंर्काश्वमेधयोरेव ज्योतीरेषि सं दंधात्येष ह त्वा अंर्काश्वमेधी यस्यैतदुग्नौ क्रियत आपो वा इदमग्ने सिल्लमांसीत्स एताम्प्रजापंतिः प्रथमां चितिमपश्यत्तामुपांधत्त तदियमंभवृत्तं विश्वकर्माब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकौंऽस्तीतिं [19]

अब्रवीत्स एतां द्वितीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त तदन्तरिंख्यमभवत्स यज्ञः प्रजापंतिमब्रवीदुप् त्वायानीति नेह लोकौंऽस्तीत्यंब्रवीत्स विश्वकंर्माणमब्रवीदुप् त्वायानीति केनं मोपैष्यसीति दिश्यांभिरित्यंब्रवीत्तन्दिश्यांभिरुपैता उपांधत्त ता दिशंः [20] अभवन्थ्स पंरमेष्ठी प्रजापंतिमब्रवीदुप त्वायानीति नेह लोकोऽस्तीत्यंब्रवीत्स विश्वकंर्माणं च युज्ञं चाँब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकोंऽस्तीत्यंब्र्तार् स एतां तृतीयां चितिंमपश्यत्तामुपांधत्त तद्सावंभवत्स आंदित्यः प्रजापंतिमब्रवीदुपं त्वा [21]

आयानीति नेह लोकों उस्तीत्यंब्रवीत्स विश्वकंर्माणं च यज्ञं चांब्रवीदुपं वामायानीति नेह लोकों उस्तीत्यंब्रता १ स पंरमेष्ठिनं मब्रवीदुप त्वायानीति केनं मोपैष्यसीति लोकम्पृणयेत्यंब्रवीत्तं लोकम्पृणयोपैत्तस्मादयांतयाम्नी लोकम्पृणाऽयांतयामा ह्यंसौ [22]

आदित्यस्तानृषंयोऽब्रुवन्नुपं व आयामेति केनं न उपैष्यथेतिं भूम्नेत्यंब्रुवन्तान्द्वाभ्यां चितींभ्यामुपायन्थ्स पश्चंचितीकः समपद्यत् य एवं विद्वान्मिं चिनुते भूयानेव भंवत्यभीमाल्लौंकाञ्जयिति विदुरेनं देवा अथों एतासांमेव देवताना सायुंज्यं गच्छति॥ [23]

पृथिवीय्यँच्छ यथ्स्वंयमातृण्णा उप्धायं धेह्यचाग्निश्चिंनुते त्रीणिं च॥७॥

वयो वा अग्निर्यदंग्निचित्प्खिणौंऽश्जीयात्तमेवाग्निमंद्यादार्तिम

व्रतं चेरेत्संवथ्सर हे व्रतं नाति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्हिनस्ति खलु वे तम्पृशुर्य एनम्पुरस्तात्प्रत्यश्चेमुप्चरित तस्मात्पृश्चात्प्राङ्गे आत्मनोऽहि रेसायै तेजोऽसि तेजो मे यच्छ पृथिवीं येच्छ [24]

सप्तमः प्रश्नः

पृथियौ मां पाहि ज्योतिरसि ज्योतिर्मे यच्छान्तरिखं यच्छान्तरिखान्मा पाहि सुवंरसि सुवंर्मे यच्छा दिवं यच्छा दिवं यच्छा दिवं यच्छा दिवं मां पाहीत्यांहैताभिवां इमे लोका विधृता यदेता उपदर्धांत्येषां लोकानां विधृत्यै स्वयमातृण्णा उपधायं हिरण्येष्टका उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा ज्योतिरहिरण्यय्यंथ्स्वयमातृण्णा उपधायं [25]

हिर्ण्येष्टका उंप्दर्धातीमानेवैताभिर्लोकाञ्चोतिष्मतः कुरुतेऽथो एताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भाँन्ति यास्ते अग्ने सूर्ये रुचं उद्यतो दिवंमातन्वन्ति रिष्मिभिः। ताभिः सर्वाभी रुचे जनांय नस्कृधि। या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचं। इन्द्रांग्री ताभिः सर्वाभी रुचं नो धत्त बृहस्पते। रुचं नो धिह [26]

ब्राह्मणेषु रुच् राजंसु नस्कृधि। रुचं विश्येषु शूद्रेषु

मियं धेहि रुचा रुचम्ं। द्वेधा वा अग्निं चिंक्यानस्य यशं इन्द्रियं गंच्छत्यग्निं वा चितमीजानं वा यदेता आहुंतीर्जुहोत्यात्मन्नेव यशं इन्द्रियं धंत्त ईश्वरो वा एष आर्तिमार्तोर्योऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमान इतिं वारुण्यर्चा [27]

जुहुयाच्छान्तिरेवेषाग्नेग्तिरात्मनों ह्विष्कृंतो वा एष योंऽग्निं चिनुते यथा वे ह्विः स्कन्दंत्येवं वा एष स्कन्दित् योंऽग्निं चित्वा स्नियंमुपैतिं मैत्रावरुण्यामिख्यंया यजेत मैत्रावरुणतांमेवोपैत्यात्मनोऽस्कन्दाय यो वा अग्निमृतुस्थां वेद्र्तुर्ऋतुरस्मै कर्ल्पमान एति प्रत्येव तिष्ठति संवथ्सरो वा अग्निः [28]

ऋतुस्थास्तस्यं वसंन्तः शिरों ग्रीष्मो दिख्यंणः पुख्यो वर्षाः पुच्छ र शुरदुत्तंरः पुख्यो हेम्न्तो मध्यंम्पूर्वपुख्याश्चितंयोऽपरपुख्याः पुरीषमहोरात्राणीष्टंका पुष वा अग्निर्ऋतुस्था य पुवं वेदुर्तुर्ऋतुरस्मे कल्पंमान एति प्रत्येव तिष्ठति प्रजापंतिर्वा पुतं ज्यैष्ठ्यंकामो न्यंधत्त् ततो व स ज्यैष्ठ्यंमगच्छ्द्य पुवं विद्वानृग्निं चिनुते ज्यैष्ठ्यंमेव

गंच्छति॥ [29]

आगच्छात्तद्यांनुशुस्तेनेमय्युँजन्नी वह् सुवंर्देवेषु गन्तेवे चतुर्दश च॥७॥

यदाकूताथ्समसुंस्रोद्धृदो वा मनसो वा सम्भृतं चर्ख्युंषो वा। तमनु प्रेहिं सुकृतस्यं लोकं यत्रर्षयः प्रथम्जा ये पुंराणाः। एत र संधस्थ पिरं ते ददामि यमावहाँ च्छेविधं जातवेदाः। अन्वागन्ता यज्ञपंतिर्वो अत्र त र स्मं जानीत पर्मे व्योमन्र। जानीतादेनम्पर्मे व्योमन्देवाः सधस्था विद रूपमंस्य। यदागच्छौत् [30]

पृथिभिर्देवयानैरिष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै। सम्प्र च्यंवध्वमनु सम्प्र याताग्ने पृथो देवयानौन्कृणुध्वम्। अस्मिन्थ्स्थस्थे अध्युत्तंरस्मिन्विश्वं देवा यर्जमानश्च सीदत। प्रस्तरेणं परिधिनौ स्रुचा वेद्यां च ब्रहिषौ। ऋचेमं यृज्ञं नो वह सुवंदेवेषु गन्तंवे। यदिष्टय्यँत्पंरादानं यद्दत्तं या च् दिख्यंणा। तत् [31]

अग्निवैश्वकर्मणः सुवंर्देवेषुं नो दधत्। येनां सहस्रं वहंसि येनांग्ने सर्ववेदसम्। तेनेमं यज्ञं नों वह सुवंर्देवेषु गन्तंवे। येनांग्ने दिख्यणा युक्ता यज्ञं वहंन्त्यृत्विजः। तेनेमं यज्ञं नों वह सुवंदेंवेषु गन्तंवे। येनाँग्ने सुकृतः पृथा मधोर्धाराँ व्यानृशः। तेनेमं यज्ञं नों वह सुवंदेंवेषु गन्तंवे। यत्र धारा अनेपेता मधौर्धृतस्यं च याः। तद्ग्निवैश्वकर्मणः सुवंदेंवेषुं नो दधत्॥ [32]

यान्युग्नय् इत्याहेष्टंकानाु षोडंश च॥८॥

यास्तें अग्ने स्मिधो यानि धाम या जिह्ना जांतवेदो यो अर्चिः। ये तें अग्ने मेडयो य इन्दंवस्तेभिरात्मानंं चिनुहि प्रजानत्र। उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं ऋियते किं वा न यद्वा अध्वर्युर्ग्नेश्चिन्वन्नंन्त्रेत्यात्मनो वै तदन्तरेति यास्तें अग्ने समिधो यानिं [33]

धामेत्यांहैषा वा अग्नेः स्वयंचितिरग्निरेव तद्ग्निं चिनोति नाध्वर्युरात्मनोऽन्तरेति चतस्त्र आशाः प्र चेरन्त्वग्नयं इमं नो यज्ञं नेयतु प्रजानत्र्। घृतम्पिन्वंत्रजर्र सुवीरम्ब्रह्मं समिद्भेवत्याहुंतीनाम्। सुवर्गाय वा एष लोकायोपं धीयते यत्कूर्मश्चतंस्र आशाः प्र चेरन्त्वग्नय इत्यांह [34]

दिशं एवैतेन् प्र जांनातीमं नो यज्ञं नंयतु प्रजानन्नित्यांह सुवर्गस्यं लोकस्याभैनीत्यै ब्रह्मं समिद्भवत्याहुंतीनामित्यांह ब्रह्मणा वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन् यद्वह्मण्वत्योपदधाति ब्रह्मणेव तद्यज्ञमानः सुवर्गं लोकमेति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्यं प्रजाः प्रश्वश्छन्दार्श्स रूपर सर्वान् वर्णानिष्टंकानां कुर्याद्रूपेणैव प्रजाम्पश्रूञ्छन्दार्श्स्यवं रुन्द्वेऽथौं प्रजाभ्यं एवैनंम्पशुभ्यश्छन्दौभ्योऽव्रुद्धं चिनुते॥ [35]

अपिं सुर्यौतिं वैश्वानुरो यदेष वै पश्चवि शतिश्च॥९॥

मियं गृह्णाम्यग्रं अग्निश् रायस्पोषांय सुप्रजास्त्वायं सुवीर्याय। मियं प्रजाम्मिय वर्चो दधाम्यिरेष्टाः स्याम तन्वां सुवीराः। यो नो अग्निः पितरो हृथ्स्वंन्तरमंत्यों मर्त्यार्थ आविवेशं। तमात्मन्यिरं गृह्णीमहे वयम्मा सो अस्माश् अंवहाय पर्रा गात्। यदंध्वर्युरात्मत्रग्निमगृहीत्वाग्निं चिनुयाद्योऽस्य स्वौऽग्निस्तमिपं [36]

यजंमानाय चिनुयाद्ग्निं खलु वै पृशवोऽनूपं तिष्ठन्तेऽपृक्तामुंका अस्मात्पृशवंः स्युर्मियं गृह्णाम्यग्नें अग्निमित्यांहात्मन्नेव स्वमृग्निं दांधार् नास्मांत्पृशवोऽपं क्रामन्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृचापंश्चाग्नेरंनाद्यमथ् कस्मान्मृदा चाद्भिश्वाग्निश्चीयत् इति यद्द्भिः संयौति [37]

आपो वै सर्वा देवतां देवतांभिरेवैन् सर सृंजिति यन्मृदा चिनोतीयं वा अग्निवैश्वान्रोंऽग्निनेव तद्ग्निं चिनोति ब्रह्मवादिनों वदन्ति यन्मृदा चाद्भिश्चाग्निश्चीयतेऽथ् कस्मादिग्निरुंच्यत् इति यच्छन्दोभिश्चिनोत्यग्नयो वै छन्दार्शस् तस्मादिग्निरुंच्यतेऽथों इयं वा अग्निवैश्वानरो यत् [38]

मृदा चिनोति तस्मांदिग्निरुंच्यते हिरण्येष्ट्रका उपं दधाति ज्योतिर्वे हिरंण्यं ज्योतिरेवास्मिन्दधात्यथो तेजो वै हिरंण्यं तेजं एवात्मन्धंते यो वा अग्निर सर्वतोमुखं चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नंमत्ति सर्वा दिशोऽभि जयित गायत्रीम्पुरस्तादुपं दधाति त्रिष्टुभं दिख्यणतो जगंतीम्पश्चादंनुष्टुभंमृत्तरतः पङ्किम्मध्यं एष वा अग्निः सर्वतोमुख्स्तं य एवं विद्वारश्चिनुते सर्वासु प्रजास्वन्नंमत्ति सर्वा दिशोऽभि जंयत्यथो दिश्येव दिशम्प्र वयित तस्मांदिशि दिक्प्रोतां॥ [39]

एनमस्यान्नम्भूयोस्यान्नम्भवति॥10॥

प्रजापंतिरुग्निमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः प्राङ्गाद्रंवृत्तस्मा

अश्वम्प्रत्यांस्यत्स दंख्यिणावंर्तत् तस्मै वृष्णिम्प्रत्यांस्यत्स प्रत्यङ्कावंर्तत् तस्मां ऋष्भम्प्रत्यांस्यत्स उद्ङ्कावंर्तत् तस्मै बस्तम्प्रत्यांस्यत्स ऊर्ध्वोऽद्रवृत्तस्मै पुरुष्मप्रत्यांस्यत् यत्पंशुशीर्षाण्युंपदधांति सर्वतं एवैनम् [40]

अवरुध्यं चिनुत एता वै प्रांणभृतश्चर्ख्यंष्मतीरिष्टंका यत्पंशुशीर्षाणि यत्पंशुशीर्षाण्यंपदधांति ताभिरेव यजमानोऽमुष्मिंश्लोंके प्राणित्यथो ताभिरेवास्मां इमे लोकाः प्र भाँन्ति मृदाभिलिप्योपं दधाति मेध्यत्वायं पृशुर्वा एष यद्ग्निरन्नंम्प्शवं एष खलु वा अग्निर्यत्पंशुशीर्षाणि यं कामयेत कनीयोऽस्यान्नम् [41]

स्यादिति संत्रां तस्यं पशुशीर्षाण्युपं दध्यात्कनीय प्वास्यान्नम्भवति यं कामयेत समावंदस्यान्न स्यादितिं मध्यतस्तस्योपं दध्याध्समावंदेवास्यान्नम्भवति यं कामयेत् भूयोऽस्यान्न स्यादित्यन्तेषु तस्यं व्युद्ह्योपं दध्यादन्तत प्वास्मा अन्नमवं रुन्द्धे भूयोऽस्यान्नम्भवति॥ [42]

स्तेगान्द्वावि ५शितः॥11॥

स॰सूदेनारंण्यं जाम्बीलेन मृदंम्बुर्स्वेभिः शर्कराभिरवंकामवंकार्शिक्तं शर्करामुथ्यादेनं जिह्वामंवऋन्देन् तालु॰ सरंस्वतीं जिह्वाग्रेणं॥ [43]

वाजम्पश्चंवि॰शतिः॥12॥

वाज् १ हर्नूभ्याम्प आस्थेनादित्याञ्क्षश्रंभिरुपयाममधेरेणोष्ठे सदुत्तरेणान्तरेणानूकाशम्प्रंकाशेन बाह्य १ स्तनियुत्तं निर्वाधेनं सूर्याग्री चर्ख्यंभ्याविँद्युतौं कुनानंकाभ्याम्शनिम्मस्तिष्केण बर्लम्मञ्जभिः॥ [44]

कूर्मात्रयोवि श्शतिः॥13॥

कूर्माञ्छ्फैरच्छलांभिः कृपिश्चलान्थ्साम् कुष्ठिकाभिर्ज्वं जङ्घांभिरगृदं जानुभ्याद्वीँर्यं कुहाभ्याम्भृयम्प्रचालाभ्याम् गृहोपप्ख्याभ्यांमुश्विनाव स्माभ्यामदिति स्शीर्ष्णा निर्ऋतिं निर्जालमकेन शीर्ष्णा॥ [45]

योऋमेकंवि श्शतिः॥14॥

योक्रं गृध्रांभिर्युगमानंतेन चित्तम्मन्यांभिः संक्रोशान्प्राणैः प्रकाशेन त्वचंम्पराकाशेनान्तराम्मशकान्केशैरिन्द्रः स्वपंसा वहेंन बृह्स्पति १ शकुनिसादेन रथंमुष्णिहांभिः॥ [46]

∥15

सप्तमः प्रश्नः

मित्रावर्रणौ श्रोणौभ्यामिन्द्राग्नी शिंखण्डाभ्यामिन्द्राबृह्स्पती ऊरुभ्यामिन्द्राविष्णूं अष्ठीवद्धार्रं सवितारम्पुच्छेन गन्धर्वाञ्छेपेनाप्स्रसों मुष्काभ्याम्पर्वमानम्पायुनां प्वित्रम्पोत्रौभ्यामाक्तमण् स्थूराभ्याम्प्रतिक्रमणं कुष्ठौभ्याम्॥ [47]

मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य द्वाविर्श्यतिद्वविर्शितः॥16॥

इन्द्रंस्य ऋोडोऽदिंत्यै पाज्स्यंन्द्रिशां ज्त्रवों जीमूतांन्ह्रदयौपशाभ्यांमन्तिरंख्यम्पुरितता नमं उद्र्येणेन्द्राणीम्ध्र वल्मीकांन्क्लोम्ना गिरीन्स्नाशिभिः समुद्रमुदरंण वैश्वान्रम्भरमंना॥ [48]

पूष्णश्चतुंर्वि ४शतिः॥17॥

पूष्णो वेनिष्ठरंन्थाहेः स्थूरगुदा सूर्पान्गुदांभिर्ऋतून्पृष्टीभिदिवं वसूनाम्प्रथमा कीकंसा रुद्राणां द्वितीयांदित्यानां तृतीयाङ्गिरसां चतुर्थी साध्यानाम्पश्चमी विश्वेषां देवानार् षष्ठी॥ [49] ओजों विश्शृतिः॥18॥

ओजों ग्रीवाभिर्निर्ऋतिम्स्थभिरिन्द्र स्वपंसा वहेन रुद्रस्यं विचलः स्कन्धों ऽहोरात्रयों द्वितीयों ऽर्धमासानां तृतीयों मासां चंतुर्थ ऋतूनाम्पंश्चमः संवथ्सरस्यं षुष्ठः॥ [50]

आनन्द॰ षोडंश॥19॥

आनुन्दं नुन्दर्थुना कार्मम्प्रत्यासाभ्याम्भ्य शितीमभ्याम्प्रि सूर्याचन्द्रमसौ वृक्याभ्या श्यामशब्लौ मतस्राभ्याळ्युंष्टिश रूपेण निम्नुंक्तिमरूपेण॥ [51]

अहंरष्टावि ५शितः॥20॥

अहंर्मा १ सेन् रात्रिम्पीवंसापो यूषेणं घृत १ रसेन् १ यां वसंया दूषीकांभिरह्रादुनिमश्रुंभिः पृष्वान्दिव १ रूपेण् नख्यंत्राणि प्रतिंरूपेण पृथिवीं चर्मणा छ्वीं छ्व्योपाकृताय स्वाहालंब्याय स्वाहां हुताय स्वाहां॥ [52]

अग्नेरेकान्ननिर्शत्॥21॥

अग्नेः पंख्यतिः सरंस्वत्यै निपंख्यतिः सोमंस्य तृतीयापां चंतुर्थ्योषंधीनाम्पश्चमी संवथ्सरस्यं षष्ठी मुरुतार् सप्तमी बृह्स्पतेरष्ट्रमी मित्रस्यं नव्मी वर्रणस्य दश्मीन्द्रंस्यैकाद्शी विश्वेषां देवानां द्वाद्शी द्यावांपृथिव्योः पार्श्वय्याँमस्यं पाटूरः॥ [53]

वायोरष्टावि १ शतिः॥22॥

वायोः पंख्यतिः सरंस्वतो निपंख्यतिश्चन्द्रमंसस्तृतीया नख्यंत्राणां चतुर्थी संवितुः पंश्चमी रुद्रस्यं षष्ठी सूर्पाणां सप्तम्यंर्यम्णौंऽष्ट्रमी त्वष्टंर्नव्मी धातुर्दश्चमीन्द्राण्या एंकाद्श्यदित्ये द्वाद्शी द्यावांपृथिव्योः पार्श्वय्यँम्ये पाटूरः॥ [54]

पन्थान्द्वावि ५शितः॥23॥

पन्थांमनूवृग्भ्या र संतंति र स्नावन्यांभ्या र शुकांन्यित्ते नं हिर्माणं युक्रा हलीं ख्य्यान्यापवातेनं कूश्माञ्छकंभिः शवर्तानूवंध्येन शुनों विशसंनेन सूर्पा ह्योंहितगुन्धेन वया रेसि पक्षगुन्धेनं पिपीलिंकाः प्रशादेनं॥ [55]

ऋमैर्ष्टादंश॥24॥

क्रमैरत्यंक्रमीद्वाजी विश्वैर्देवैर्य्जियैः संविदानः। स नो नय

सुकृतस्यं लोकं तस्यं ते वयः स्वधयां मदेम॥ [56]

द्यौः पश्चवि॰शतिः॥25॥

द्यौस्ते पृष्ठम्पृंथिवी स्थस्थंमात्मान्तरिख्य समुद्रो योनिः सूर्यस्ते चख्युर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रम्मासांश्चार्थमासाश्च पर्वाण्यृतवोङ्गांनि संवथ्सरो मंहिमा॥ [57]

यस्मिन्नष्टौ चं॥26॥

अग्निः पृश्र्रांसीत्तेनायजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्नग्निः स ते लोकस्तं जैष्यस्यथावं जिघ्र वायुः पृश्र्रांसीत्तेनायजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्वायुः स ते लोकस्तस्मौत्त्वान्तरेष्यामि यदि नावजिघ्रंस्यादित्यः पृश्र्रांसीत्तेनायजन्त स एतं लोकमंजयद्यस्मिन्नादित्यः स ते लोकस्तं जैष्यसि यद्यंवजिघ्रंसि॥ [58]

प्राचीनंवश्ययाँवंन्त ऋख्सामे वाग्वे देवेभ्यों देवा वे देवयजंनङ्कृद्रश्च तिह्नरंण्युष् पदुदानिं ब्रह्मवादिनों विचित्यो यत्कलयां ते वारुणो वे क्रीतस्सोम् एकांदश॥11॥ प्राचीनंवश्याः स्वाहेत्यांहु येंऽन्तरश्यरा ह्येप सन्तपंसा च यत्कर्णगृहीतेतिं लोम्तो वारुणप्यद्थ्यंप्ततिः॥76॥ प्राचीनंवश्याम्परिंचरति॥ हरिः ओम्॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥

॥ हरिः ओम्॥॥ तैत्तिरीयसंहिता षष्ठकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

सप्तमः प्रश्नः 146

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/